

ПОЛОС ЖУРНАЛИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 9 (1759) ♦ Субота, 17 січня 1998 року ♦ Ціна договірна

Координатор виборів один — закон

Формування влади обходиться недешево. Але те, що коштує дешево, високою якістю не відзначається. Точу думку висловив Голова Верховної Ради України Олександр Мороз 16 січня, виступаючи на народній-семінарі завіз округних виборчих комісій.

На відміну від влади адміністрації Президента Олександр Олександрович не роздавав вназівок новопризначеним головам округних виборчих комісій. Навпаки, підкреслив, що вони знають закон про вибори краще за будь-кого іншого, а тому присвятив свій короткий виступ причини, які постійно поставали на заваді Верховній Раді під час прийняття цього закону. Адже чистина народних депутатів прозвала продовжувати свої подвояження. Через те роботу над законом призвували до прийняття бюджету. Спершу на 1997 рік, а потім і на рік поточний.

(Закінчення на 2-й стр.).

На довгобуді, здається, поставили крапку

Ратифікацію Договору про дружбу, співробітництво і партнерство Росії України у Державній Думі РФ намічено на 6 лютого. Про це заявив голова Держдуми Геннадій Селезньов, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

(Закінчення на 6-й стр.).

Своя ложка надійніша за будь-які обіцянки.

Ми малку так наевчені-виховані: «Раніше думай о Родині, а потім — о себе...» Навчало не з нас починається батьківщина, а з чогось абстрактного. Та й не може бути багатого батьківщини, в якій бідує народ.

Як і не можуть зробити її заможеню і могутню люди, котрі думають, що набуток з'явиться за «чужим величчям, за лоям хотінням». Чи за багатством «доброю дівчака». З благодійного фонду, з урядового кабінету, з пенсійної чи заморської сполучи.

Отже найрозумніше чинить сьогодні той, хто найменше вірить популярським обіцянкам, які чують з'являються, особливо тепер — напередодні виборів, а покладається передусім на власний розум, на власні сили. Так уже давно роблять люди в західному світі. Так, сподобалося, навчимося робити і ми. Аби лиш держава не завалася.

Матеріал «Найбільше ми забували перед людиною» читайте на 7-й стор.

Навіть урядові

Лист на першу сторінку

Дивіться людям в очі

Наші керівники після чергової поїздки в регіон роблять бодай оптимістичні висновки: люди, мовляв, живуть гарно, бо всімаються і жартують. Але ж сміх людини, ще не ознака благополуччя. Ви дивіться людям в очі! Вони — держало душі. З чого ж нам радіти? Мріємо всі про краще, хоч більшість із нас уже «де з базару». Я теж маю мрію: якби летіла ворона, тримаючи в лапці бодай сто гривень, а над моєю подвір'ям каркнула і ті гроші впади до моїх ніг...

Кононівка Лубенського району
Полтавської області.

Свідок ОЩЕПКОВА,
учасник війни.

Рахункова палата має сповна контролювати бюджет

Верховна Рада попередньо ухвалила законопроект змін до 46-ї і 98-ї статей Конституції України, в яких, відповідно, передбачається зафіксувати пенсійний вік для жінок 55 років, для чоловіків — 60, а також змінити функції Рахункової палати Верховної Ради.

(Закінчення на 2-й стор.).

До уваги журналістів!

Прес-служба Верховної Ради України повідомляє, що акредитація журналістів на дев'яту сесію Верховної Ради України здійснюватиметься з 20 по 30 січня цього року включно.

Для акредитації необхідно плати до прес-служби (вул. Садова, 3, кім. 526) лист-квиток з записом масової інформації та фотокартку розміром 3х4.

Телефон для довідок 293-43-82.

Репліка

Невже «ГКЧП»? Ні — «пряма лінія»

У Тлумачному словнику Володимир Дала «такт» визначається як «уміння сказати або зробити, що доречно; почуття, що додержує злагодженості, пристойності, узгодженості».

Антоні Макаренко, відомий своїм рідкісним тактом як людини і педагога, так розповів про власне самовиховання: «Для мене в моїй практиці... стали вирішальними такі «дрібниці», як стояти, як сидіти, як підвестися з стільця з-за стола, як піднімати голос, усміхнутися, як поводитися... Усе це потрібно, і без цього не може бути доброго вихователя». Макаренко каже тут про такт педагога, але цього ж потребує і загальнолюдський такт.

На жаль, «дрібниці», на які наголошує великий педагог, сьогодні геть відкидають деякі наші державні мужі, а особливо почет, який грас короля.

(Закінчення на 3-й стор.).

На землі український космонавт зустрів випробування не легші за космічні

8

Міф Березовського за законами соціалізму

10-11

Курінь

13

О 1997 року в Україні здійснено 38 злочинів проти журналістів.

О Турецьке риболовецьке судно, що займалося браконерством в українських територіальних водах, таранило наш сторожовик. Врятовано 7 порушників-нехач.

О Президент України підписав Закон про національну космічну програму та Указ про невідкладні заходи із забезпечення безпеки авіації країни.

P.S.

Координатор виборів один — закон

(Початок на 1-й стор.)
— Однак це питання суперечило Конституції, а тому виступи різко проти продовження повноважень, — підкреслює Голова Верховної Ради.

Олександр Мороз повідомив також, що 15 січня він підписав закон про вибори до органів місцевого самоврядування і висловив сподівання, що найближчим часом його підпише і голова держави, оскільки були враховані майже усі його поправки до цього закону. Президентів України направлено на підпис і закон про вибори до Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

Відповідаючи на запитання учасників наради-семинару щодо проєкту законів про Київ та місто Севастополь, Голова Верховної Ради наголосив, що в Києві треба посилити функції самоврядування, а в Севастополі навпаки — функції державної виконавчої влади.

Чимало запитань стосувалося підготовки і ходу майбутніх виборів. Зокрема, пролунали запитання, хто координуватиме роботу окружних виборчих комісій. Голова Верховної Ради був лаконічним.

— Закон.

Володимир КОРОЛЮК.

Нас цікавить техніка, золото, нафта, газ...

Учора до столиці Республіки Узбекистан з дводенним офіційним візитом прибув Прем'єр-міністр України Валерій Пустовийтенько, повідомляє ДІНАУ-Україна. В Танкентському аеропорту відбувся урочистий зустріч високого гостя, якого з приємним на убаченню землю першим привітав Прем'єр-міністр Узбекистану Уткур Султанов.

Голова українського уряду візаві участь у засіданні Спільної українсько-узбецької комісії зі всебічного співробітництва, провела переговори з керівництвом республіки, відвідав райнаселення, золоторудних і нафтогазових підприємств Узбекистану. За дводенним візитом планується підписати п'ять двосторонніх документів.

А Данеліян проти

Вибори міських голів і депутатів міських рад у Криму спіль перебігли в 1999 рік, — так вважає заступник Голови Верховної Ради автономії, керівник Конституційної комісії Криму Анушаван Данеліян. У його спеціальній заяві, оприлюдненій у Сімферополі, йдеться, що Закон «Про вибори депутатів міських рад та сільських, селищних, міських голів в Україні» істотно обмежує конституційні права органів місцевої влади в автономній республіці. За його словами, чинне законодавство визначає термін діяльності міських рад у чотирі роки. А оскільки вибори міських, районних, селищних і сільських голів і голів у Криму відбулися в червні 1995 року, то наступні вибори, вважає А. Данеліян, треба відбулися лише наступного року. Випливають у зв'язку з цим кошти А. Данеліян пропонує направити на погашення заборгованості із зарплати працівникам бюджетної сфери.

Однак за п. 8 «Перехідних положень» Конституції України сільські, селищні, міські ради та голови цих рад здійснюють визначені Конституцією повноваження до обрання нового складу цих рад у березні 1998 року. А відтак пан Данеліян у своїх твердженнях суперечить Основному Закону України.

Володимир ПРИТУЛА.

Пенсійні нововведення за старими принципами: від кожного — за працю, кожному — по заслугі

Схоже, в новорічну українські пенсіонери наразі отримуватимуть по заслугах. Трудових.

В останній рік минулого року Кабінет Міністрів України зробив подвійну грошову помилку у вигляді постанови № 1375. Згідно з нею з 1 березня 1998 року максимальний розмір пенсії за віком буде збільшений на 10, а за цим зв'язним списком № 1 — на 20 гривень. Сьогодні максимальна пенсія за найвищою повною трудовою службою становить 49,80 коп. Мінімальна разом із соціальною допомогою — 37 грн.

(Закладення на 4-й стор.)

Відокремили зерно від... половини

Вечірнє засідання 15 січня

Парламент позивав весте. Президент до Закону «Про тимчасове виконання обов'язків посадових осіб, яких призначає на посаду за згодою Верховної Ради України Президент України або Верховна Рада України за покликанням Президента України».

Цим законом передбачено врегулювання порушень та строків тимчасового виконання обов'язків.

кв такими посадовими особами, як Прем'єр-міністр, Генеральний прокурор, голова Антимонопольного комітету, голова Бюро державної, голова державної комісії телебачення і радіомовлення, голова Національного банку та члени ЦВК. Президент вважає, що порушок тимчасового виконання обов'язків призначених посадових осіб має визнаватися спеціальним законом про статус відповідних органів.

Однак, на думку спів-

доповідача заступника голови Комітету з питань правової політики і судово-правової реформи Олександрів Лавринюка, в даному разі Президент окреслює правом veto, аби не подати конкретні пропозиції, а лише висловити свою думку про закон як такий, що неперіорний взагалі. Депутат довіз, що жодних розбіжностей з Конституцією даного закону не має.

Наступним питанням порядку денного сесії був Закон «Про Вилучу речей» з пропозиціями Президента України. Депутати вказували (з них частково) 14 поправок Президента до цього закону, 19 — відхилили.

Що стосується Закону України «Про Фонд державного майна України», то Президент, зокрема, вважає неконституційними норми про підзвітність і підпорядкованість уряду державній Верховній Раді. У свою чергу співдо-

повідач — голова підкомітету Комітету з питань економічної політики та управління народним господарством Геннадій Угаров зазначив, що 16 зауважень із запропонованих Президентом 17-ти — комітет пропонує врахувати, окрім першого зауваження, яке стосується підпорядкованості Фонду державному. Депутати погодилися з висновками комітету, однак проголосували всього за 3 поправки.

Народні депутати попередньо схвалили законопроекти про внесення доповнень до статті 46 Конституції України (про закріплення нині діючих висновків міжнародних пактів на пенсію) та про внесення змін до ст. 98 Конституції України (про Рахункову палату).

Алла РОМАНЧУК. Фото Сєрґія КОВАЛЬЧУКА.

Коли таємне стає явним

Ранкове і денне засідання 16 січня

Сесія більшістю голосів прийняла закон, який визначає порядок обрання депутатів та голів Київської міської ради.

Під цього народний депутат Євген Смірнов від імені Конституційної комісії дозволів про результати перевірки законності виділення та використання коштів на капітальний ремонт Паладу культури «Україна», в також фінансування діяльності Міністерства культури і мистецтва та підпорядкованих йому установ.

Як зазначив доповідач, на ремонт Паладу «Україна» затребувано понад 80 мільйонів доларів. Тоді як його спорудження й повне опрацювання у 1970 році, вказав Є. Смірнов, пішло лише 10 мільйонів доларів. Далі він сказав, що оті 80 мільйонів — лише вершина айсберга. За його підрахунками, витрачено (фактично — розраховано) понад мільярд доларів. За такі гроші, наголосив депутат, можна було б побудувати ціле містечко...

Фантастичні суми на капітальні «Україна» стали інсвідном безконтрольного використання державних коштів. Завдяки чому стало можливим опрацювання з прискоренням розмахом спекуляціями, який займає аж п'ять поверхів в одному з крил Паладу. У доповіді зазначено, що спекуляціями призначено для потреб фактично... однієї особи. А саме — Президента України та його найближчого оточення. Контроль за опрацюванням спекуляцій виконав тодішній міністр Кабінету Валерій Пустовийтенько.

У доповіді йшлося і про численні зловживання при капітальному ремонті Культурного центру України в Москві, про деякі м'яко кажучи, дивні речі щодо держав надходження та використання коштів так званої благодійної програми «Дружина Президентів» — дітям України.

В обговоренні доповіді взяла

участь Анатолій Мошпан, Василь Степенко, Олександр Сльшхевич.

З обговореного питання сесія прийняла таку постанову. Інформацію Тимчасової депутатської слідчої комісії вжити до відома. Матеріали, підготовлені нею, передати державній прокуратурі для вжиття і реуатування на них відповідно до чинного законодавства. Президентів України запропоновано зняти з посади Прем'єр-міністра Валерія Пустовийтенька, міністра культури і мистецтва Д. Остапенка, голову Київської держадміністрації О. Омельченка.

Рахункова палата має сповна контролювати бюджет

(Початок на 1-й стор.)

Якщо ж ми не усвідомимо північного віку особливих заперечень не виключити (депутати самі зазначили, що українська чоловіча і жіноча середня жінка 62 роки і пенсійного «мізеру» може узяти не долатися), то з функцій Рахункової палати можна вилучити. Конституційні функції цього органу торкаться відносно між північними палатами.

Ситуація і перспективи комуністичної айдерадської групи «Радикал» та інші з керівництва партії «Радикал» парадокс: Сесія СБО-ЛСБ.

— Те, що депутати мають намір зняти з Конституції повноваження Рахункової палати, свідчить, що рішення Конституційно-адміністративної палати не наділена Конституцією правом контролювати формування дохідної частини бюджету.

Проте інші всі контролю органи зосе-

реджено у виконавчий орган, а парламент фактично позбавлений можливостей комплексно аналізувати виконання бюджету.

Рада має розробити чітку концепцію, згідно з якою Рахункова палата може весь обсяг матеріалів з контролю за бюджетом, а до подолання, а за відомого його частини. Це дасть парламенту можливість впливати на діяльність виконавчих функцій — затверджувати звіт про виконання одного бюджету і ухвалювати інші.

Декто стверджує, що, ініціюючи зміни до Конституції, в сутю соціальних економічних та інших питань, хочуть запуснути «пробну кулю».

Схоже, реакція на можливість політичних змін, викликана зовнішніми факторами, повноваження Президента. Таке може бути? — Цілком, адже питання Рахункової палати — це не тільки економіка, адміністративна фактор.

Проте, як на мене, доведення до Конституції зміни до Конституції не має жодного шансу. Остаточне рішення може розвинути тільки народ.

Рада має розробити чітку концепцію, згідно з якою Рахункова палата може весь обсяг матеріалів з контролю за бюджетом, а до подолання, а за відомого його частини. Це дасть парламенту можливість впливати на діяльність виконавчих функцій — затверджувати звіт про виконання одного бюджету і ухвалювати інші.

Декто стверджує, що, ініціюючи зміни до Конституції, в сутю соціальних економічних та інших питань, хочуть запуснути «пробну кулю».

Схоже, реакція на можливість політичних змін, викликана зовнішніми факторами, повноваження Президента. Таке може бути? — Цілком, адже питання Рахункової палати — це не тільки економіка, адміністративна фактор.

Проте, як на мене, доведення до Конституції зміни до Конституції не має жодного шансу. Остаточне рішення може розвинути тільки народ.

Володимир СКАЧКО.

Region: політичний спектр

ДЛЯКІ ОЗНАКИ майбутнього биття за голоси виборців очевидні навіть без необхідності ого. Центральні вулиці, наприклад, дедалі частіше стали перекорджувати величезні рекламні щити з іменами гаслярських артистів і з обов'язковою припискою, якій саме намір відрізнити від спільноту з живою «зіркою». Але послухаєти

чим частям можуть далеко не всі бажаючи. «Зіркові» теж не дурні, і ціни на квитки не знизують.

На станціях метро з'явилися зазаяти розмовою безліччезні газети. Через те, чим, шпорується, не видно. До того ж старі люди, чи ї не дозволено бурчати. «Почали вже підозрювати».

Затишшя перед грозою

Партії багато, а вибрати нема ког

Якщо вірити офіційним соціологічним опитуванням, результати яких стали останнім часом з'являтися у місцевих ЗМІ, найкращі позиції напередодні виборів мають на Харківщині центристські і лівоцентристські партії. Але всі ці опитування, як відомо, проводять викладачі і студенти соціологічного факультету Харківського університету. Зрозуміло, за певний го-нореар. А хто платити?

Визначити неодноразово на завдання редакції «настрій мас» шляхом «спільного» набору телефонного номера невідомим часом з'являється у місцевих ЗМІ, найкращі позиції напередодні виборів мають на Харківщині центристські і лівоцентристські партії. Але всі ці опитування, як відомо, проводять викладачі і студенти соціологічного факультету Харківського університету. Зрозуміло, за певний го-нореар. А хто платити?

Визначити неодноразово на завдання редакції «настрій мас» шляхом «спільного» набору телефонного номера невідомим часом з'являється у місцевих ЗМІ, найкращі позиції напередодні виборів мають на Харківщині центристські і лівоцентристські партії. Але всі ці опитування, як відомо, проводять викладачі і студенти соціологічного факультету Харківського університету. Зрозуміло, за певний го-нореар. А хто платити?

затишшя, чинити опір цій пропагандистській кампанії не стануть. По-перше, всі вони на голодний паї, а, по-друге, варто редактору зробити один «непередуманий» крок — і йому вже буде не до газети чи телебачення. До того ж партія владі на Сході України багатолітня. Але за всіма «консерваторами» і «лібералами» знову ж таки капітали тих, хто уквусив або ще тільки намагається вкусити владного коврига. Хто вже наважиться крутіти суми за рахунок передлі власності. А тому «непідкованому» у цих хитросплетіннях виборцю, напевно, буде важко збагнути, по, голосуючи, наприклад, за «СЮна», він віддає владу в руки тому самому слову, що вже так неграбово розвернувся у нашій спільній посудній криниці.

Єдиним серйозним конкурентом цьому блоку у харківському регіоні аналітики схильні вважати соціалістів. Незважаючи на те, що їхні найбільші союзники — комуністи — активніші у збройній війні, так і у мітинговій діяльності.

По-перше, навіть «незалежні» соціологічні опитування свідчать про те, що соціалістична ідея найбільш притаманна місцевому населенню. Якби вибори відбулися сьогодні, соціалісти підтримала б третина дорослого населення області. По-друге, харківські соціалісти у Селянською партією, за словами секретаря обкому союпарти Г. Мілюха, повністю відмовилися від ортодоксальних поглядів комуністів, які підлягають хіба що серйозній пенсії. По-третє, ніхто з їхніх опонентів досі не має підстав стверджувати, що вони ведуть нечесну політичну боротьбу. А якщо врахувати, що це той факт, що ця партія, як я вже казав, сумішно ставиться до нинішньої державної символіки України, затвердження якої Східна Україна не зосім виступає, і не пропускате нагоди переконати у тому, що інтереси України тільки виграють від налагодження тісних контактів з Росією, то можна очікувати, що ці партії в день виборів стають і ті, хто це до кінця не визнає, і хто не визнає.

Нині партії поки що себе не проявляють як впливові політичні сили: помітну активність виявляє «Громада».

в своєму активі 100 тисяч підписів.

Партія праці вирізняється різноманітними шоу на зразок «Відпочиньмо і подумаймо разом». А «націоналісти» — участю у всіх можливих і неможливих скандалах...

Чи стануть парламентські вибори у Харкові плацдармом для майбутньої гонки за президентський палац?

Піш час свого недавнього візиту на Харківщині Президент України Леонід Кучма неодноразово підкреслював і місцевому керівництву, і всім у населенні цього регіону, що проблеми цього міста його хвилюють по-над усе. «І те, що буде виглядати Харкову», — було вигідно всій Україні». Слова ці повторювалися, з'ясувалося, не для красноты слів. Сьогодні ж в містських кабінетах «бродить» кілька ірраціональних президентських квасиків, націлених на самперед на оздоровлення і розвиток економіки регіону. Таким чином, можна прогнозувати: Президент розглядає Харківську область на тлі її певних успіхів у промисловому зростанні як певний плацдарм для наступної президентської кампанії. Звичайно, місцева адміністрація постарается справедливо таку високу довіру і довести на парламентських виборах, що народ і влада — єдині. З одного боку, це й добре: нарешті державні мужи займуться роз'ясненнями більшості найбільших проблем. А з другого, — вибори за таким сценарієм небезпечні різноманітним «сюрпризам» і підступним голосів, невловимим агітацією місцевих чиновників у сільських районах ха-

Отож зниклий зовнішній спокій міста — то лише завігаш перед грозою, з якої не має наміру вийти і підмокнути ретельно зі владі, і її опоненти.

Микола КОСІЙ.

Харківська область.

Мал. Сєргій РЯБОНЮК.

У номер

Київ

Іван Салій проти війни компроматів

Голова громадського об'єднання «Вибір» Іван Салій має намір балотуватися на пост міського голови Києва. Під час прес-конференції він заявив, що абачко своє головне завдання в поверненні Києву самоврядування і вважає, що мер не повинен бути заляканим якоюсь політичною силою.

Серед журналістів було поширено відрізок листа до всіх кандидатів, які беруть участь у виборах, де сказано, що І. Салій відмовляється від «війни компроматів», котра, на його думку, буде головною ознакою виборів-98, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

В ім'я миру, на вірність Україні

Загрома у Збройних силах України завершуватиметься складання присяги молодим поползеним на вірність народу України. Військотеї юнаків, які нещодавно одягли військову форму, приєднують в вачальних частинах, де ретують молодих спеціалістів для різних видів та родів військ. Саме там хлопці згодом оволодіють основами військової науки.

Одеса

Служителі муз — театрові

В Одеському театрі опери і балету відбувся великий концертний концерт державного філармонічного оркестру під керівництвом заслуженого артиста України Хобарта Ерла, збір від якого вирішено спрямувати на ремонт і реставрацію приміщення цього театру. Концерт складався з двох частин: першої — виконання виступу одеських артистів, а в другій — виконання ансамблів колективів та окремих осіб. 500 гривень до благодійницького фонду «Чорноморська перлина» внесли, наприклад, учні державної хореографічної школи, виконавці одеської опери та балету. 15 тисяч гривень — від маістро «Золотий академік», народного артиста України Яна Табачника.

Репліка

Невже «ГКЧП»? Ні — «пряма лінія»

(Початок на І-й стор.)

Навісний приклад. Позоворч в редакції газети «Молодь України» відбулася «пряма лінія» з Прем'єр-міністром Валерієм Пустовитом. Справа потрібна і значна для газет. Таку форму спілкування високих посадових осіб з народом праскільки важко викладати. Усе було б нічого, якби не деякі ас...

Ще задом до приїзду Прем'єр-міністра до редакції вже видивлялися «Преса України» і в найближчих кварталах почала «споконвічно» мішати, створюючи величезну кількість проблем, авто-мобілів і простих громадян, і редакційних машин. Дійшло навіть до безглуздя, коли серґант міліції не пускав до нашої (дальш) автомобілі, що привіз обидвох. Не встигав робити тарбани постійний. Ким? Полковником, який хвально виконував обов'язки рядового регулювальника поблизу видивлятися? Чи людьми в цивільному, що сновизнали коридорами «Преси України» та поблизу видивлятися? Вважати це порушенням?

Так само й на те, чому зранку було парализовано містський зв'язок з редакціями через АТС, яка обслуговує «Пресу України». Будь-який міський виклик зв'язку зустрічався гучним мовчанням у трубки. Деяким навіть стало страшна думка: «Почалося... Видивляють... Вокзал... Пошта... Телеграф... Телефон... Невже «КЧП»? Тиху-тиху...». Нині переіменно згадує: «Праскільки...».

Але чому не можна не робити професійно-лінійно? Треба виплатити у кіски чи не туркувати перспектом Перемогі тити. Та все, з'ясувалося, набавило простіше — «пряма лінія» прем'єр-міністра. Прикладом останній «пряма лінія» з «Голосі України». На запитання читачів газети відповідь заступник Голови Верховної Ради Віктор Мусіка. Прибав Віктор Радіоповідування ухвали з поминчонком. Без охорони. Ніхто не перешкодила рух транспорту. Відправив на роботу дві години, зупинився у хвильці, і спокійно побав на сесію, бо то годі їти у Верховній Раді була «добрий вечір».

Так само без особливих причин приїжділи до редакції на «пряму лінію» Олександр Каченко і Олександр Моров. Тихо, скромно, тактовно. Не відомо, чи знають вони, що сказав про тактовність Антон Макаренко, а от «пробічник» дотримуються. І вимагають цього від оточення.

Степан КУЗЬКО.

Найактивніші партії і політики року

АНАЛІТИКИ фонду «Співдружність», здійснюючи щотижневий аналіз публікацій друкованих і електронних засобів масової інформації та опитування іноземних і вітчизняних експер-

Рейтинг

тів, визначили політичні рейтинги минулого року. Зазначимо, що у внутрішніх політичних номінаціях політики і партії розташовані не за ступенем активності, а за алфавітом.

Найактивніші політики року

Володимир Горбузін, секретар Ради національної безпеки та оборони — реалізація кофранко політики в управлінні структурах, реорганізація галузі атомної енергетики.

Леонід Кучма, Президент України — підписання українсько-російського політичного договору, налагоження партнерських відносин із сусідніми країнами, звільнення Павла Лазаренка з посади прем'єр-міністра.

Павло Лазаренко, народний депутат України, голова об'єднання «Громада» — створення центристської опозиції владі, «розрахунок» Всеукраїнського політичного об'єднання «Громада», сприяння прийняттю нового закону про вибори.

Євген Морух, народний депутат України — остаточний перерод до публічної політики, відходження до передвиборного списку СДПУ(о).

Олександр Мороз, Голова ВР України — прийняття нового закону про вибори, створення передвиборного блоку Соц/СелПУ.

Віктор Ющенко, голова правління НБУ — реалізація монетарної політики, підтримка стабільного курсу гривні.

Найактивніші політичні партії

Всеукраїнське політичне об'єднання «Громада»
Комуністична партія України
Народно-демократична партія України
Народний рух України
Соціал-демократична партія України (об'єднана)
Передвиборний блок Соціалістичної і Селянської партій

Іноземні політики, які мали найбільший вплив на події в Україні

Уільям Клінтон — президент США
Борис Єльцин — президент Російської Федерації
Мішель Казажесю — директор-розпорядник МВФ
Будуа Шармадзек — президент Грузії
Хай'єр Солана — Генеральний секретар НАТО
Еміль Константінеску — президент Румунії
Газета «Факти», 15 січня 1998 року.

Сергій БАСАРАБ, журналіст

«Фрам» — це означає «вперед»

Ювілей тижня

НАПРИКІНЦІ січня у Харкові, а потім у Києві відкривається організація нелегальним Королівство Норвегії виставка, присвячена Філіппові Хансену. Саме о від порі 75 років тому відомий норвезький відвідає Слобожанщину.

В Україні ім'я Хансена пов'язують насамперед з науковими відкриттями і мало знають про інші таланти цієї несприятливої особистості. Але і світові відомо небагато особисто обдарованих людей. Хансен змалку захоплювався спортом. У 15 років побив світовий рекорд з бігу на конях на одну милю. Дванадцять разів посів перемогу в чемпіонаті Норвегії з легкого кроку. Він гарно малював і мріяв стати художником, водночас його любила математика і фізика. Та зрештою віддав перевагу... зоології, бажаючи бути ближче до природи.

Інтерес до мандрівок прокинувся в нього ще зі студентських років, коли він уперше вирушив до Північного Льодового океану. Сам під час цього плавання його вразило суворе ставлення уберекса Гренландії, де не буває ще жодної європейської. Тоді у Хансена й з'явився задум здійснити перехід через острів.

А за шість років, 1888-го, молодий доктор зоології разом з п'ятьма супутниками вирушив у дорогу. Більше мислячи вони біглим у 30-градусний мороз від безлюдного східного узбережжя до обжитого західного.

На батьківщині зустріли відважних земляків як героїв. Проте Хансен не спочивав на лаврах. Він вичищував наукову кар'єру, не судно для нової експедиції.

Планували пливати від берегів Сибіру, доки корабель не затре крига, а потім дрейфувати вгору по льоту, напрямку до Північного полюса і Гренландії. Відомі вчені, вислухавши план Хансена, зинували плечима: така подорож ризикована самобудується.

Ризикований похід має тривати щонайменше два роки. На жаль, затре льодом новозбудоване судно «Фрам» (із норвезької «вперед») дрейфувало повільно. Тому Хансен вирішив дати сідані Північного полюса на каяках і сани. З березня 1895 року програвом 11 тижнів разом з Янмарком Йогансенем він подолав близько 400 км. Але, досягши 86 градусів північної широти, вони мусили повернутися через несприятливу погоду. Так близько до полюса ніхто ще не підходив.

Після цієї експедиції науковий авторитет Хансена зріс ще більше. Ставши професором, він швидко привертив себе океанографії. Здавалося, ніщо не відірве його від улюбленого заняття. Та сталося інше.

На початку ХХ століття відносини між Швецією та Норвегією вкрай загострилися. Хансен, який тоді підтримував ідею вільної Норвегії, відкидаючи «послання» до столінь сусідніх держав: Копенгагена і Лондона. Там він переконував мовчозливців, що вимоги його земляків справедливі... В тому, що незалежність Норвегії здобула незалежність, є засади у Хансена.

Дослідник має таку повзучу роль норвезьких, що йому оразу запропонували очолити яри. Але він відмовився. Втім новому королеві Хокону вдалося змстити Хансена стати послом Норвегії в Лондоні. (Закінчення на 6-й стор.)

Богдан НОВОСЯДНИЙ, журналіст

Маєш добрий телефон — стане ближчим Вашингтон

Новосілля тижня

ТОРІК тернопільські зв'язники ввели у дію майже десять тисяч номерів нових потужностей і встановили сім тисяч телефонів. А дикми у Тернопільському відділку припущення з обслуговування населення, підприємств та організацій телефонним зв'язком.

Один переговорний пункт в урочистій обстановці відкрито на мислі Драк. Це, до речі, вже другий автоматичний центр, який повністю забезпечив потреби жителів мікрорайону в послугах електрозв'язку. Це стало можливим завдяки чіткій взаємодії з міською владою. Вона мала приміщення, а зв'язківці у короткий термін реконструювали його, змонтувавши сучасне електронне обладнання. І тепер з пункту або квартирного чи службового телефону на масиві Дружба можна вести міжміські чи міжнародні розмови з партнерами у будь-якій

частині світу. Розташовано тут також автоматизовану комп'ютерну систему розрахунків з абонентами. Вони у зручний час, навіть не отримавши квитанції, можуть заплатити за послуги зв'язку. Можна внести аванс або лише частину плати, що за теперішнього матеріального становища громадян особливо важливо.

Того ж дня ще два автоматизовані пункти комп'ютерної мережі розрахунків з абонентами відкрито в обласному центрі. З нагоди відкриття у сервісній мережі електрозв'язку Тернопільського відділку частіше відкриття цих об'єктів. До гордям звернувся директор міського підприємства електрозв'язку Орест Скорняк.

Почесне право першими оформити документацию на встановлення квартирних телефонів отримали колишній військовий «афішанець» Святослав Бугай, колишній репресований, а нині реабілітований Дарина Сидор і Богдан Юрків, учасники Великої Вітчизняної війни Марія Анарніско.

Михайло ЛІВАНДОВСЬКИЙ, «Голос України»

НДП є фінансами не воює

93 ПРЕДСТАВНИКИ майже з усіх районів Київської області зібралися на обласну конференцію Народної демократичної партії для вибору кандидата. А це для створення партійного, акціонізаційно-пропагандистського друкованого органу. Газета має вийти і свій напіврічний січня.

Збори тижня

Стратегія і тактика «обробки» виборця полягає в застосуванні важкої артилерії: пропаганди партійного програми, залучення якнайбільше людей до співпраці. Створено два інформаційно-пропагандистські центри — в Києві та Ірпені. Наживкою для виборців мають бути

виступи художньої самодіяльності, постів, письменників, дипломатів та відомих політиків. Антибродяга вирушати Київською найближчим часом.

Усе добре, от тільки конференція мало не перервалася, бо сталося так, що у Києво-Свято-

шинському окрузі висувають від партії аж два кандидати: Валерій Свєдков і Володимир Удовиченко, котрі, зрозуміло, перебуватимуть один одному доручу. А от у Миронівському, Броварському, Бориспільському округах нібито не знайдено гідних. А насправді НДП має намір перебувати до своїх давніх відомих і не дуже відомих бізнесменів. Мораль: НДП з фінансами не воює, а сподівається на них.

**На довгобуді,
здається,
поставили крапку**

[Початок на 1-й стор.]

А напередодні цієї довгоочікуваної події міністр закордонних справ України Геннадій Удовенко здійснить робочу поїздку до Москви для підготовки запланованого на лютий офіційного візиту до Росії Президента Леоніда Кучми. Як повідомила прес-служба українського зовнішньополітичного відомства, очікують, що зустріч Геннадія Удовенка з міністра закордонних справ РФ Євгена Примакова відбулеться наприкінці січня.

Глави зовнішньодипломатичних відомств двох країн обговорять питання поглиблення українсько-російських відносин. Вони вивчають і великомастштабного Договору, котрий український парламент ратифікував минулої середи. За повідомленнями прес-служб українського МЗС, у телефонній бесіді Геннадій Удовенко і Євген Примаков вітали ратифікацію цього документа. Російський міністр висловив сподівання, що найбільшачасом Держдума РФ ратифікує цей Договір.

Що ж, та тривалому протистоянню двох держав, верхня яких протягом останніх років уникли йти ввійти на шовіністичні компроміси можна поставити крапку? До речі, незвичайну сталість, а якою розсипалися, немов кротики будиночки, різноманітні варіанти українсьобудівського добросусідського співіснування у великому євродівському просторі, було породжено певними комплексами несповищеності. У Росії – магія величчя та комплекс старшого брата, в Україні – поборовація бути опуклою та в дух протиріччя. Іх коріння сягають в історичне минуле: і в комуністичне недавнє, і в царськоросійське колишнє...

Неподалік в інтерв'ю «Комсомольской правды» відомий американський політолог Роберт Кекслайнський зробив примітний намір: «регресивні, зважаючи, що Україна без Росії не може бути економічно життєздатною». Зважаємо, це дещо одностороннє і спірне зв'язування, безсумнісно, є снів невіна стина. Та як би там не було, це не означає, що українська влада чи оцінка не була примітним — знов-таки несподіваним — фактом. Україні не вдалося, хоча й було багато спроб, зупинити тоталітарний, злочинний, розкрадацький, злочинно-засвоєний зовнішньоторговельний обороту приладів на РОВ. І тому, що ми чимось дивувалися, що існує СІД, претендуючи на роль повноцінної міжнародної організації, це не означає, що існує фонд, який утримує нації Бразилія Ельїн і Леонід Кучма, підписавши великомасштабний договір, слід продовжити зводити на принципи чесного партнерства. І це означає, що існує переговори на рівні об'єктів, а не держав.

-Сергій БАСАРАБ, журналіст

«Фрам» — це означає «вперед»

(Початок на 5-й стор.).

Після першої світової війни Хансена призначено на посаду верховного комісара новоствореної Ліги Націй. Він, зокрема, сприяв репатріюванню з радянської держави майже півмільйона військовополонених, які воювали на боці Німеччини та її союзників.

А коли на початку двадцятих років у багатьох областях України і Росії лютував голод, почалися епідемії інфекційних хвороб, то Нансен (тепер уже колишній верховний комісар Міжнародного Червоного Хреста) організував допомогу жертвам війни. У Харкові та Москві відкривали представництва його гуманітарної місії.

Знаменитому норвежеві довелося зіткнутися з численними перепонами. Ліга Націй навідсіч відмовилася виділяти кошти для комуністичної країни. Нансен самотужки знаходить гроші.

У січні 1923-го 62-річний гуманіст прибуває до Харкова. Він обговорює з представниками українського уряду заходимоло боротьби з голодом, зустрічається з мешканцями містечка, відвідує дитячі будинки (деякі з них засновані на кошті, зібрані місією Нансен). Нансен каже, упертість Ліги Націй не дає змоги вчасно надати допомогу всім, хто її потребує. Він готує голодуючих померлих.

Та все ж, за даними харківського журналіста Володимира Корсунського, який досліджує діяльність Нансена в Україні, норвезька місія врятувала від голодної смерті понад сім мільйонів осіб.

Пізніше великий гуманіст прагне полегшити долю двомільйонів політичних імігрантів, котрі вихлили після революції з країни Рад і не мали жодних прав за кордоном. Нансен запропонував видати їм тисячі українців, спеціальні посвідчення особи, що давали б змогу їм вільно пересуватися та оселятися в інших країнах. Він особисто схилив представників понад 50 урядів до видання документа, який став називати «нансенівським паспортом». До речі, заснованим Міжнародне бюро у справах біженців у Женеві діпома-

—Володимир СКАЧКО, журналіст

«Дзвіночок» на всю Голландію

Пізнають Україну

ВІДРИВАТИСЯ від наших життєвих проблем десь за кордоном — завжди пристоно. Сервіс, усімінені спокійні люди, відсутність агресії і агресивності — це те, що відчували, коли воно тебе не оточує. Але, поверті, не менш пристоно дізнаватися на тілі наших проблем, що Україна ще може дивувати іноземців не тільки у нас — тїм, як ми живемо, а й у них там, де, на жаль, про Україну й досі мало знають.

Щопро випадковому мені довелося супроводжувати хор «Дзвінчик» Київського палацу школярів та юнацтва у двотижневому передпроданому турне містами Голландії. На запрошення міжнародної асоціації чоловічого хорового співу «Пуріканти» український колектив співав у Роттердамі, в Драхтені, у Хенгелі, в Воллендамі, у Кюльмі й інших невеличких містечках і селищах, назви яких навіть запам'ятати важко. Це були райони, що вийшли з-під голландської скріпки, і там було пристойно, комфортно і загишло.

Вразило зовсім інше. А саме, як голландці сприймали виступи хорів.

У Готлібів, де пересічні громадянин знається на хорошому співі і залюбки співають у церковних хорах, де навіть у невеличких селищах престижно мати свій хор, спів київський приймає на своїй шкідливі за захоплення, а не за професію. Він не розуміє хор традиційно-історично власних традицій. І тому, що його керівники — диригент Олександр Волкова та концертмейстер Наталія Наконечна — вдало дібали різний репертуар: від українських народних пісень і сучасних творів А. Кобиляка до творів М. Лисенка, Г. Онтонюка до творів П. Чайковського, Моцарта, Генделя, Лотті, Морілі та інших. І тому, що хористи — хлопчики, юнаки та чоловіки віком від 10 до 40 років — уміють і люблять.

А найголовніше в тому, що переважна більшість голландців ніколи не чула такого виконання. Бо майже

не знайома з традиціями українського хорового співу. А вони є і сягають XVI – XVII століть, коли перші хори хлопчиків з'явилися у православних церквах. «Дзвіночок» та його керівники відновили ці традиції, поєднавши звичний для православних акапельний спів з виконанням творів західних композиторів у супроводі фортепіано чи органу.

Звичайно, голландці звикли до своїх традиційних католицького грігоріанського або ж протестантського (коли підспівує весь зал) хоралів. Але тут виступав хор з України, де спів є невід'ємною, це точно, рисою народного характеру. І зовсім дивно

паралельно характеру. Зворушливо було дивитися, як у відповів на багатоголосе поєднання альтів і дискантів, тенорів, баритонів і басів у «Шедрику» чи в «Отче наш», в «Бог ся рождає» чи в «Богородице» злімалися на ноги цілі зали й аплодували стоячи.

Першим було я те, що в Голландії, яка є чи не найважливішим нашим торговельним партнером, країну заселили для себе притомі. Не на рівні دولتів партнерства звітства високих посадовців, а людському спілкуванню. І це вдалося. Якщо спочатку «Двіночок» через раз називали то російським, то українським хором, то під кінець тижня вже всі знали, що таке Кит. А до того тижня футболні фанни знали нас «Динамо» та місяці «рамоти» — вчителі і священики — згадували про нас Чорнобіл і вірили, що це кінець днів Кіта. А до того тижня всі знали, що таке Кит. До речі, про нас «Двіночок» місяці газети повідомляли в однакових обстах, і ми не могли не згадувати на першому поринанні в результативність і корисність полізоук...

Єдиним винятком було місто Хенгело, де хористів зустрічали кілька українських сімей із тих, що залишилися там по війні. Вони і мо-

ви не заюди, і навіть власними силами створили Товариство гуманітарної допомоги «Твенте» (Голландія) — Західна Україна». Очолює його колишній інженер Михайло Романик. А ще один наш співвітчизник, теж інженер, Михайло Пиндус понасл сорок років тому створив український танцювальний колектив і об'їздив з ним пів-Європи. А танцюють у ньому тільки голландці. З приїздом «Дзвіночка» обом Михайлам, за їхніми словами, тепер легше

А хористи «викладалися» на концертах ще й тому, що хотіли відпа-

В Голландії їх приймали в сім'ях, і щедро, скажу вам, приймали. Але до «кравців трюмани» не віддався своїм коштом. Збирали з батьків, бо спонсорів не знайшлися. Як немає їх і в Україні, хоча для того, щоб допомогти випустити компакт-дисків із записами хору. Попит на них був шалений, але «Лавини» не пропонували тільки касети. А рівень життя в Голландії такий, що звичайні

магнітофони того самого «Філіпсу» для багатьох сімей — уже вчорашній день: їх просто не тримають удома...

До цієї малоприметної для нас дельти долалася ще одна: вже на українському кордоні в Чонії, де хор, переважно дітей і кількох дорослих, змусили заплатити майже 150 доларів. За те, що до Ужгорода їх віз угорський автобус. Заплатили, бо куди подітися, коли повернулися на Батьківщину, де чиновникам байдуже, хто, куди і для чого їздить і чи знають десь у світах про Україну.

Невже це й означає: Україна завжди зі мною?

На знімку: Колум, тут виступав «Півніснок».

Страх має великі очі

ПЯТНИЦЯ, 13-є число — таке поєднання трічі має повторитися в новому році, і приблизно для 21 млн. американців, що побоюються «чартових» дат, у лютому, березні та листопаді настануть справді «чорні» дні, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Боязн фатальної п'ятниці, що наближається, дістала навіть донгу важковимовлювану назву: «параскавідскатріафобія». Симптом можуть бути найрізноманітніші — від легкого ступеня збудження до відчуття безвищолю до цілковитого відчаю.

«Деякі люди у ці дні навіть не вилазять з своїх постелей або залишаються протягом усього дня вдома, — попереджає лос-анджелеський фахівець з вивчення різного роду фобій Дональд Доссі. — Інші владуються до різноманітних ритуалів, аби відсвистнути від себе біду».

Ще один «експерт із числа 13» Професор математики з університету Менсфілда у штаті Пенсильванія Томас Фернстер вважав страх перед «чорною п'ятницею» чистісіньким забобом і нагадує, що тринадцять поспіль п'ятниць з 13-м числом повторюється кожні 10 років. Якщо що одна з п'ятниць червня припаде на 13-є число, то більше фатальних днів шороку не буде. Якщо на 13-є число припаде одна з п'ятниць лютого, то ще одна «чорна п'ятниця» нисминуча в березні.

Уже підраховано, що заборон американив стане економіці країни витрати на суму 750 млн. доларів, оскільки у п'ятницю, що припадає на 13-є число, багато з них утримуються від відвідування магазинів, мандрівки та розваг. Від «підприємств-страждальців» — Наполсон, нафтовий магнат Поль Гетті, президентів США Герберта Гувера та Франклін Делано Рузвельт, котрий, за спогадами сучасників, хвилювся від того, щоб виринути у поїздки 13-го числа.

Страх перед датоюною латою» сягає корінням у давнину. З повір'ям, у такі дні на шматки зіпсувалося по 12 відьм, а тринадцять тим на цих зібраннях був сам диявол. Деякі глумачі біблійних текстів переконані, що саме в такий день піддалася спокості Єва і «чорний» лень Кайн убив брата свого Авеля.

Забобонне ставлення до числа 13 міцно вкорінилося у США. Так, майже в 90 відсотків усіх шлюбних церемоній після 12-го поверку відразу йде 14-й. У шпиталіх часто не знайти 13-у палату, а деякі анімакомпанії викреслюють число 13 із графіків рейсів.

І навіть ВМС США цього дня «утримуються» від спускання нових кораблів на воду. Побовання щодо фатального дати ще більш посилює 1970 року після епопеї з американським космічним кораблем «Аполлон-13», на борту якого вибухнув кисневий балон. Для тих, хто вірить у магію чисел, найнесприятливішого збігу обставин важко було б очікувати: адже корабель стартував... 13. квітня о 13 годині! 13 хвилині зі стартуого майданика номер 39 (точнісінько

Інвестиції

Японці пропонують кредити

На таких умовах, що просто гріх ними не скористатися

КОЖНЕ підприємство, потрапивши в скрутні фінансові, прагне використати з кредитом. Але для цього треба запровадити нові технології, встановлювати сучасне обладнання, нарощувати обсяги кошту — і все це пов'язано зі значними витратами. У країнах з розвинутою ринковою інфраструктурою дуже дають відправною схемою залучення додаткових фінансових ресурсів, чого не скажеш про нашу кредитно-фінансову систему. Ця система, на жаль, не дає змоги залучити кредити у вітчизняному банку, а достати грошів. По-друге, не так і просто знайти своєрідний банк, який готовий надати кредит хоча б у кілька мільйонів гривень: кошти співрозмірні з потребами великих підприємств, не кажучи про цілі країни. З огляду на це, залучення зовнішніх фінансових ресурсів є дуже важливим для наших підприємств.

Одними з навігаційних для нашої країни можуть стати кредити та гранти, що надаються в рамках офіційної допомоги розвитку (ОДР) урядом Японії. Причому технопарки (ОДР) мають безоплатний обсяг. За кредити, що надаються в рамках цієї програми, як і за будь-які інші, ми будемо розраховуватися. Однак інше, процентні ставки, довготермінові погашення кредитів та привільний період розробки умови позик настільки вигідними, що гріх ними не скористатися.

Намір України приєднатися до програми Офіційної допомоги розвитку було висловлено ще в березні 1995 року під час офіційного візиту Президента України до Японії. Перші практичні кроки в цьому напрямі зроблено в травні 1997 року. Як результати переговорів, проведені Національним агентством України з реконструкції та розвитку і Міністерством закордонних справ України з офіційними органами Японії.

ОДР — це фінансова допомога країнам, які розвиваються або мають перехідну еко-

номію. ґрунтуються на коштах, які надає уряд Японії, і містять два основні компоненти: фінансову допомогу через гранти та кредитну допомогу. Загальний обсяг допомоги Японії країнам у рамках програми ОДР у 1995 році становив 14,49 мільярд американських доларів. Це японське кредитування передбачає надання довготермінових кредитів на 25–30 років під пільгові проценти 2,5–3,5 відсотка річних, з відтермінування платежів на 7–10 років. Такі умови дають підстав вважати цю програму привабливою, аніж кредити тієї пропозиції інших країн.

Важливо і те, що пріоритети української та японської сторін з використання фінансових ресурсів збігаються. За програмою ОДР насамперед реалізовуватимуться проекти, пов'язані з охороною навколишнього середовища, охороною здоров'я, освітою, запровадженням нових енергоздатних технологій, розвитком сільського господарства. Таким чином поліпшиться існування сфер, ким уніаслідок бюджетного

дефіциту виділяється недостатньо коштів. Саме правила надання кредитів за програмою ОДР обумовлюють можливість для нецільового використання коштів. Для таких потреб, як, скажімо, військова допомога чи виготовлення предметів розкошу, кошти ОДР взагалі не можна використати. Тим часом, співпрацюючи з Японією в рамках програми ОДР, Україна отримує можливість прилучитися до заходів міжнародного співробітництва, спрямованих на припинення глобального потепління на планеті. Екологічні проекти надзвичайно вигідно фінансуються — кредит терміном на сорок років виділяється під 0,75 відсотка річних. Причому перші десять років є пільговими, тобто позичальник сплачує лише відсотки.

Після офіційного відкриття програми ОДР Японії для України до НАУР надійшло понад 200 пропозицій реалізації в рамках цієї програми своїх проектів. Коли їх розглядали, то особливу увагу приділяли тим пропозиціям, необхідність реалізації яких обумовлювано національними програмами та Програмою діяльності Кабінету міністрів України. Проте у зв'язку з нестачею коштів немає змоги навіть розглянути ці проекти. Найбільше уваги приділено проектам, пов'язаним із поліпшенням екологічної ситуації в містах Кривий Ріг, Дніпропетровськ та Маріуполь. Їх пріоритетність зумовлена тим, що розпорядження Президента України від 11 червня 1997 р. «Про еколого-економічний експеримент у містах Кривий Ріг, Дніпропетровськ та Маріуполь» і відповідні рішення уряду з цього питання, ким передбачено природоохоронні заходи, щоб збалансувати нерозв'язані, на вибір програми з поліпшення екологічної ситуації саме цього регіону вилучила також необхідність реалізації Національної програми екологічного оздоровлення басейну р. Дніпра та поліпшення якості питної води.

На початку листопада минулого року, погодивши свій вибір з Міністерством фін-

ансів та Міністерством економіки, НАУР подав на розгляд японського уряду багаторічний проект очищення стічних вод у місті Кривий Ріг. Відповідно до процедури розгляду таких питань українська сторона подала також техніко-економічне обґрунтування проекту, аналіз його економічного та технологічного обґрунтованого впливу на навколишнє середовище. Тепер японські експерти вивчають цей проект.

У рамках міжурядової програми ОДР Японії розглянуть також інші існуючі проєкти, пов'язані із допомогою тим галузям і сферам, які недостатньо фінансовано держбюджетом. Зокрема йдеться про надання гранта Національній фінансовій для придбання музичних інструментів та потрібних технічних, оновлення медичного обладнання Республіканських лікарнях матері та дитини № 14, а також для закупівлі систем, з допомогою яких можна здійснювати терапію хворим на злоякісні пухлики.

НАУР подав для розгляду також проєкт, що ряд перспективних, на наш погляд, проєктів з охорони навколишнього середовища, освіти та охорони здоров'я. Як і проєкти щодо транспортної інфраструктури. Що стосується з приводу наших пропозицій японські експерти — доводимося найближчим часом.

Як засвідчує досвід співробітництва з Японією за програмою ОДР, зовнішні фінансові ресурси можуть стати одним з головних складових успіху в економічних перетвореннях нашої країни. Це раз по разі, програми допомоги в рамках ОДР надається на дуже вигідних умовах. А на ефективніше не скористатися — то жє справа професіоналізму та честі людей, причетних до реалізації наважів і майбутніх проєктів.

Роман ШПЕК,
голова Національного агентства України з реконструкції та розвитку.

Кредит для соціальної стабільності

Найбільше ми заборгували перед людиною

ТОРІК 19 серпня, 1 і 28 листопада, каже газеті «Вісник» матеріали про нинішній стан соціального партнерства в Україні. Сьогодні продовжуємо розмову. З точки зору нерівня акціонерсько-позичальницького.

На запитання кореспондентів «ГЗ» відповідає генеральний директор ВАТ «Луганський підшипниковий завод» Володимир Меркулов.

— Як Вас, Володимире Костянтиновичу, не перебиваючи великого підприємства задовольняє сучасний стан соціального партнерства в Україні?

Партнером, тим паче — медіумом, можемо назвати лише того, хто виконує перед іншими зобов'язання, а не каде слів на ветер. Скажімо, в Конституції України записано, що кожний з нас має право на безплатне лікування. Що ж казати безплатно, демократично, а що постраждали в першу-ліпшу лікаря, щоб переконатися в іншому. Усе треба приносити з собою, щоб отримати медичну допомогу. Від одорозованих шпінців до чистої постільної білизни. Про клімат вже не кажу. То як поради дати, щоб соціальне партнерство між нашими робітниками й урядом — гарантом цього ж партнерства — не міліло, щоб його не розмикали суперечності?

— Завогадуюсь, щоб ці затрати лягали на печі заводу?

— Точніше — на кожного працівника колективу, який є водночас і акціонером. Але хіба цим маємо займатися? Наше завдання — забезпечити людей роботою, створити для них нормальні умови, високо виплачувати зарплату. А найголовніше — працювати так, щоб одержувати прибуток. Бо сізфова праця нікому не потрібна.

Ось і старався осановити нові види продукції, закуповувати, щоб дані

нашим людям бодай заробити на кусьє хліба. Та це діти до школи спорядити, за комунальні послуги розрахувати. Більше поки що дати не можемо. Хіба що тримасмо щось на відріз заводу свого медпункту, де є терапевт і стоматолог, щобі наші робітники в разі потреби не бігали нісюм, не марнували час і грошей. Звісно, зарплату медичникам платимо із заводської каси.

Або так. Міські комунальники беруть тепло і з нашої заводської котельні, що працює на газі. За газ вони уже близько півмільйона гривень, а за тепло комунальники заборували нам утрині бекіе. Отже, своїми грошима з обіжових коштів, яких і так постійно бракує, ми фактично фінансуємо місто.

То віднаюють від котельні боржників.

— Ви що, жартуєте? — Володимире Костянтиновичу невдоволено посміється. — Коли нагадуємо мислим властиві про борги, то впадаємо в муки. «А хто в основному живе в тому мікрорайоні, який обігравіте?» «Та наші, заводські». І коло, як самі розумієте, замкнеться. Бо, з одного боку — це міський мешканець, а з другого — працівник заводу. І в кожному — свій дімок. Та, припустимо, спробували ми відпочити мікрорайон від котельні. Тоді мої

«доброброзичливці» в один голос заволають: «Так це вас Меркулов залишиє нас тепла, ваш директор? Ось він який!» І в очі саме їм, які опиняться в холодних квартирах, я справді буду негідником. А ви кажете — відпочиваю!

— Багато людей довелось соротити протягом останніх років?

— Якщо орієнтуватися на ті обсяги роботи, які треба масмо, то напевно і мало. Та якщо сказати, що тисячі працівників залишиє без роботи, то це дуже багато. Бо те тисячі людських долі. Але альтернатив в нас не було. І ми чесно сказали заводчанам: або залишиє нас на місяць і все зупиниться. Або виборемося з такої фінансової ситуації, але значно меншим складом, іншає «човен перевантажений, і всі підемо на дно. І я, на мене, люди нас правильно зрозуміли.

— Які стосунки в дирекції заводу з профспівками?

— Ніяк не знаю, як односторонньо відповісти. По-всякому випадку. Але, зрештою, спільну волю знаходимо.

— До страйків не доходить?

— На шасті, Бог милував. Не всі в нас погості стривали контракти системи, яку тепер запроваджуємо. Але без нії ми ніяк не обійдемося, і вже з кількома десят-

ками працівників уклали контракти. Почали, звісно, з провідних спеціалістів, з керівників основних цехів. І майбутню — за цією системою. А вже той чи інший спеціаліст, укладачи контракт, чітко знає, за що він відповідає і за що йому платять гроші.

Правда, деякі не розуміють переваг контракти системи і бачають у ній лише змугу керівництва позбавити негодних людей працівників. Як ніяк ні! Бо хто захоче розпорядитися з тими людьми, які добре знають справу, аміло її виконують, звісно, приносять прибуток. Діяти так — то все одно, що обрубувати гілку, на якій сидиш.

— Скільки маєте профспілок на заводі?

— Дві. Вільні, не так давно створені, і, так би мовити, традиційні. Вільні об'єднують декі півтисячі працівників з майже трох тисяч.

— І всі-таки без гострих ситуацій не обходяться?

— Та хто буде терпіти, коли кілька місяців зарплати не бачити. Трапляється, що можливості для бодай найменшого маневру не маємо. Або-або... Тоді збираємо людей і кажемо: або купуємо за зароблені гроші метал і працюємо, або все йдемо на зарплату — і підприємство зупиниться?

Щоби не відстати, щоби втриматися на ринку, торік освоїли 19 типів нових підшипників. А це, щобі запустити в серію виробництво бодай один тип, треба вкласти щонайменше 50 тисяч американських доларів. А для дев'ятнадцяти — майже мільйон набігав.

Та іншого не даю. І те люди розуміють. Тому й не сіли на міліну, хоч і усього попутного вітру ще не скопим.

Сподіваюсь, що цього року це зробимо.

Розмову веде Богдан БЕРКЕТА, Володимир КРАСНОДІМСЬКИЙ.

Лугк.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Віталій АБЛІЦОВ, «Голос України»

на Землі українського космонавта зустріли випробування не легші за космічні

СИОНКАЛА до яких нотація природи родить за світанком, який вписав своє ім'я в історію людського вступу в осесонні Всесвіти. До того ж ближче знайомство з Леонідом Каленюком відкривало людину щирі, екранну й теоретичну. Достатньо вимови пригосплені відомості в йому виходили з наших відомо-західних країн. Мова над змінами в русі, який не каже, а багатоміліард військової служби в радянській армії дає про себе знати.

Такі самі прості й відкриті до людей його брати, дружина, мати. Шляхами й серця за сина-космонавта літали чужинцями з буювського села торкалася, мій тус і ставлення, на які було важко відповісти. Не тож, що відповісти немо, а тому, що відповісти ні з сім'єю, як мамою, а ні почитаним сорому за свою країну (хоча тримало, що ідеться не про державу, а про її найкращі керівники).

Гайло, що бачив на телеэкрані, як зустріла Україна свого космонавта, той тротує попередні емоції ривка. Як казати, скривави не можна. Хай Президент відповість в Трускавці, але яка термінова справа стричинка поїзду до Дніпропетровська Прем'єр-міністра?

Легкості України ніхто не пропонував у мей, ні іншим космонавтам та спеціалістам роботи в Національному космічному агентстві України. А коли програма польотів на «Буранах» закрилась, я вирішив повернутися на батьківщину. Гадав, що мій досвід може бути потрібний. До речі, в Зарпому містечку в Росії космонавти та спеціалісти в космічній галузі — вихідці з України — до 30 відсотків. І не один з них запитував мене про можливість повернення на батьківщину.

Космічна Україна має велике майбутнє

— Леоніде, ваша мрія здійснюється: ви побували в космосі. До того ж стали першим космонавтом незалежної України...

— Я вважаю себе просто українським космонавтом. Першим був і залишається Павло Романович Попович, який я завжди поважав, і це почуття в мене не загасне ніколи. Коли я потрапив до центру підготовки, Павло Романович був там заступником начальника по науці. У нас склалася чудова стосунки, і я його вважав за підтримку. Шолом космічних космонавтів, то я, здається, вісімнадцяти. А якщо візьмемо не астронавтів, а або народилися в Україні, або мають тут родинні корені, то таких виявиться ще більше.

— Тепер ви — киянин, співробітник Національного космічного агентства України. Чим будете займатися найближчим часом?

— У НККА є певний напрям, що передбачає розвиток саме пілотованої космонавтики. Україна матиме на міжнародній орбітальній станції (яку програму здійснюють США, Росія, Японія, Франція і також Україна) свій блок, який зможе приймати українських космонавтів.

— Обрано кажучи, ми матимемо космічну квартиру в міжнародному космічному домі?

— Так. Запуск космонавтів буде здійснюватися, наприклад, з того самого міжнародного космодрому в океані, робота над якою триває в якому Україна бере активну участь. Тож я залишаюся лідером космонавтом і на батьківщині.

Про що хотіла сказати мама космонавта

В очак цієї милої літньої жінки була і радість, і журба, як писав колись Олександр Олесь.

— Я хотіла б зустрітись з цими журналістами, які пишуть неситені про мою сина. — тихо казала Ніна Андріївна. — Чому вони так чинять?

І спираю, горістий сторінки газет певного напрямку, м'язе кажу, дивуючись цинічності й невідатності їхніх авторів. А може, це закономірний наслідок ставлення до українських громадян киянських можновладців? А преса лише дзеркало його?

На жаль, Леонід Каленюк, то він зробив свідомий вибір — повернувся на батьківщину, мою як ніколи не забував. Погони полковника він одержав ще в Галицькому Союзі, не був наймолодшим дитинком з таким високим військовим знанням. Його киянська квартира буде затишним прийняти господарів не раніше, ніж через кілька місяців — сьогодні в ній частини стін навіть не заштукатурена. Як бачимо, для першого космонавта незалежної України не знайшлось житла ні в «наркозаводі», ні в сучасному впровадженню мікроархітектурі. А ми, навіні, дивуємося, що його так скромно зустрічали в Борисполі.

На знімку: Леонід Каленюк у США розмовляє з Президентом України Л. Кучмою.

Американські астронавти тепер знають, хто такий Тарас Шевченко

У Х'юстоні, де ми проходили підготовку до польоту, ставлення до мене й дублера Ярослава Пустого було владним, — розповідає Леонід Каленюк. — У цьому містечку є українська діаспора — 1200 чоловік. Нас запрошували на святі і в буллі. І, знаєте, спілкуючись зі своїми опонігментниками, я глибше зрозумів, як роль і місце України в світі. Творчість Тараса Шевченка, я, звичайно, вивчав ще в школі, але саме за океаном прийшло до мене розуміння його значення для нас, українців. Я брав із собою в політ і портрет Тараса Шевченка, й «Кобзар». Розповідав про нього американ-

ським коледам і, гадаю, вони тепер знають про Україну, і про її великого поета.

Сьогодні непростий час і, може, прагнення оцінити його підказує мені, що саме культура об'єднує українців і в світі, і в Україні. Бо поки, умовно скажимо, сини будуть невідатити жовтків і напівка, лоту не буде в нас ладу.

— То, можливо, Тарасові Шевченку ви можете дякувати за своє повернення в Україну?

— А я її й не залишаю. У всякому разі, в своїй свідомості. Так склалася моя доля, що доведеться служити в авіації США, Україною, потім потрапивши у центр підготовки космонавтів. Освою програму «Буран» (готувався як командир корабля), а до того пройшов підготовку для польоту на кораблях «Союз». «Союз Ті», орбітальні станції «Мир».

Після проголошення неза-

Василь ТУРКЕВИЧ, журналіст

Київський балет покорию Бейрут

ЗАРУБІЖНІ гострої стали значимими для Національної опери України. Кілометр овері і навіть не найпрестижніших музичних і хореографічних фестивалів у Парижі, Страсбурзі, Мюнхені, Амстердамі, Варшаві, Мадриді, в Японії, Канаді, США... Неподалік афінської театру з'явився й Бейрут. Не перша подорож київського балету до Лівану і взагалі у близькосхідній регіоні.

Інтерес до гастролів київського балету зростає. Вже першому клас-роуду на ретельний у заці б кореспонденти (фактично всіх бейрутських газет та телебачення).

Працю кажучи, і ми, і сторона, яка нас приймала, були ледо знамениті одинокі співриймуть ліванці, не маючи традицій європейського балетного мистецтва, нашу виставу? Організатор гастролів Ахмед Макарі, до речі, не професійний імпресаріо, а бізнесмен, який представляє свою фірму з виробництва цементу в Кісії, дуже розумну, запрошує численний колектив (150 осіб) до Бейрута. Але успіх цього проекту переверше усі сподівання і став, за висловом ліванської преси, «вишуканим мистецтвом життя близькосхідного регіону».

Хореографічна труппа Національної опери привезла до Бейрута одну з найкращих своїх вистав — «Ромео і Джульєтта». Прокоф'єв в інтерпретації балетмейстера Анастасія Шекери, що вже 25 років не сходить з киянської сцени. Складний у музичному й хореографічному планах тріт половини глядачів найближчих в Бейруті залу «Форум». Якщо на першій виставі у залі ще

Гастролі тижня

було трохи вілних місць, то три останні прошили при повному аншлазі. До речі, денну виставу організатори гастролі видавали повністю улам місячних лічів та пінмазій. Для них це стало справним одержимим.

Президент залу «Форум» Ліне Касар прояснив захоплений прийом вистави так: «Насамперед, це перше іде спількування з класичною хореографією, та ще й такого високого рівня. А по-друге, чеська опера трігала про ворожнечу двох родів дуже актуальна для нас. Зовсім іславно закінчилася трагічна симфонія ліванська війна між християнською та мусульманською общинами, свідченням якої і до сьогодні є руїни історичних та архітектурних пам'яток Бейрута, який називали колись близькосхідним Парижем. Ці діти на собі відчули, що хочуть зрозуміти...»

Жоржета Сібра, критик бейрутської англійської газети «Дейлі стар», писала: «Бейрутський «Форум» пережив одні з рідкісних моментів мистецької маті. Це було диво і відночне окрасення. Ні в чекалю, що побачимо виставу такої якості...»

Українські артисти не проишались з ліванською столицю, а сказали «до побачення, до нової зустрічі». Там на них чекають і «Безлюдним серцем», а згодом, сподіваюся, вони знову стануть першим оперним колективом, який познайомить ліванських глядачів з «Аїдою» Дж. Верді. Принаймні, такі побажання висловив Ахмед Макарі, який у кінці вистави запропонував нову сторінку мистецького життя своєї країни.

Бейрут — Кісія.

Анатолій КАРАСЬ, журналіст

ПРОБЛЕМА

На логотипі його Геннадію Пашкову лідер часто зі сльозами на очах дивувався за допомогою. Він як правничий Київського міського комітету народного контролю не раз захищав прав інвалідів та учасників Великої Вітчизняної війни.

Сам Пашков молодим лейтенантом зустрів фашистських зайдів під Сталінградом і разом з побитими пав і назді до Берліна. Але якщо на фронт було все зрозуміло, то виводити на чисту волю чиновників було завжди дуже й дуже непросте.

До того ж, захищати людські сторонні виявлялося простіше, ніж себе.

Стаюся ось що. Одні ветерани війни намагалися добитися статусу інвалідів, що обійшло вповільни пільги. Бюрократи пустили колійного солдата по колу поворітків. Геннадій Дмитрович вирішив допомогти. Ознайомився з документами, запросив лівідів з військових архівів. Та чим ретельніше Пашков копував-ся до істини, тим неприважливішою вона ставала. Документи на отримання статусу інвалідів Великої Вітчизняної війни, м'язе кажу, виявилися несправжніми.

Тим часом військовому, не розбавившись у спір справи, ідею ветерану статус інвалідів Великої Вітчизняної війни. Стаюся так, що невдовзі він помер, і в газеті «Народна армія» з'явився кореспондентів «Убитий півлітний», у якій автор сповідав і своїх читачів, що ось, мова, доче-

калася людина справдливості, та не довелося скористатися з неї, бо безлюдні особи, у тому числі й такі, як Г. Пашков, вкотреюлі ветерану війни, убили його своїм півлітним.

Пашков, який вельми дорожить офіцерською честю, не поламав одразу до суду, а спробував було встановити справдливості згідно з законами цієї самої офіцерської честі. Він мав, принаймні, вибачитися. Але чим сам собі й нашкодив, бо втратив термін для судового позову. Отж за усією запеклістю почалася війна Пашкова, з одного боку, і новими «субварами» з другого. Від канцелярії Головного командування, Міністерства оборони, військової прокуратури до канцелярії військоматів і далі. Могутні військові влітства відрегулювали на образі ветерана, що не виставляв багатим, а точніше, випробуваною зброєю — танганню, відлупцюючи його скарги по витре-моях, колись скажних не виправдані дистанції та випустити дух. Нині з'явився можливість поклати край цій війні.

Прокуратура Київського гарнізону в особі першого заступника військового прокурора І. Редюхіним доплатив, що «помилковий» надання... статусу інвалідів Великої Вітчизняної війни в ході перевірки знайшла своє лівід підтвердження.

Отже, панове з «Народної армії», треба встановити справдливості і вибачитися.

Подаруй мелодію на пам'ять

Юрій ВЕНГЕРЕШ, «Голос України» (текст і фото)

Усі виконавці акупи — це вже щось схоже на оркестр. Пофантазуємо, що всі інструменти, зображені на знімках, грають разом. Є і солісти, і акомпаніатори. Прислухаймося. Чи не правда, знайомі мелодії? Від німіського вальсу до карпатської коломийки, від кобзарської імпровізації до вболавіницької барабаної канонади. Вибирай на свій смак.

А тим розповім вам баску-бузальщину з нашого життя у перші післявоєнні роки. Прийшово перевіряльник до оркестру.

— Що це?
— Клавіші зі слонової кістки, — відповів піаніст.

— Ого садюга, слома замучив!

— А це? — спитав в ішого музиканта.

— Струни контрабаса.

— З чого їх роблять? — не агааво перевіряльниці.

— З волової шкіри, — пояснив оркестрант.

— Відпраати на м'ясокомбінат, з метою підвищення добробуту трудящих, — наказав іначальницьким тоном.

— А чи чому тільки трьома пальцями граєте?

— А хіба можна інакше на трубі?

— Допаяти ще два клапани, щоб виконати п'ятирічку за чотири роки, — даа «цілих» вказіаку чиноаик і заернувся вже до ішого музиканта:

— До вас слово, товариш.

— Саксофон!

— Рамілію не питаю.

— Це американський інструмент.

— От бачите, як його зігнуло під ярмом капіталізму, — обурився перевіряльник.

... Музичанти продовжують грати. Слухаєте чи не слухаєте, чуєте чи не чуєте, а грали, грають і будуть грати, долаючи асілякі перешкоди, хоч і доте-пер, звісно, саксофон та і не зміг «заїльнитися» від «ярма капіталізму». Та від того його мелодія аж ніяк не втратила привабливості. Скоріше — навпаки. Бо поступово зникає-розвіюється справжнє ярмо чиноаницько-цензурного самодурства а оркестрі іашої надії.

Скажи мені, хто твій друг...

Штрихи до незамовленого портрета союзника нашої виконавчої влади

Преса в Ізраїлі цікава не тільки тим, чим цікава преса будь-якої країни: новинами. А ще й тим, що вона завжди до справ і життя євреїв, хоч би це були прості справи і громадянами хоч би якої країни були. Особливо цікаво, хто на єврейській мові відіграє помітну роль у тій чи іншій державі. Причому оцінка в цій пресі досить об'єктивна: нечестий на руку цей єврей, замість нашої — так і скажуть. Талмонічський, чесний, працює на одвертий своїм серцем своїм співвітчизникам — так і буде написано. І не тільки преса дає свої оцінки відомим особистостям. Пана Кобзона, який і нині викликає сміх зворотження у наших мишях ветеранів, єврея та й не пустили до Ізраїлю. Нопри його націоналістичності. Просто з аеропорту сей міжє зачужий має повертатися додому. Чому — їм краще знати.

Якщо порівняти принциповими оцінками і підходами цікаво буде ознайомитися наших читачів із статтею Володимира Бейдера в журнальному додатку «Окна» до російськомовної ізраїльської газети «Вестник». Стаття присвячена кар'єрі Бориса Березовського, досить відомого не тільки в Росії «геніального бізнесмена», який ставорос «мільярдом», як висловлюється «Окна». Але навіть що за інтерес до діана із сумовитим ім'ям, інтерес, на жаль, цинаїрний. Ней пан, як відомо, контролює ГРТ, яке досить активно говорить і

показує на Україну. І відповідним чином висвітлює і поїди в нас. Мало того, Борис Березовський через свої структури видале небагато сплатив до приватизації всіх об'єктів українського нафтового комплексу та до всього, що в нас це дає зиск.

Наші власті, судячи з усього, раді співкуванню з цим паном. Бориса Березовського в останні місяці минулого року кілька разів приїжджав в Україну, щоб обговорити безпеку і оборони при Президенті України Володимирі Горбуні. Про що йшлося — новиною татемічною. Але можна здогадуватися, що не про поставки українсько-до кукри для приватизації громадянського російського підприємств. А про те, що і як ГРТ експлуатуватиме в нас і що напівміст отримає пан Березовський.

Тому й передруковуємо статтю з ізраїльського тижневика. Щоб телеглядачі знали, хто стоїть за союзними ГРТ. І щоб інші читачі знали, з чим має справу наш виконавчий апарат — діалога з євреями, які постійно намагаються на шийну боротьбу з корупцією та мафією і вже, здається, завершила операцію «Чисті руки».

Отже, автор — Володимир Бейдер, тижневик «Окна» (листопад 1997 р.), рубрика «Євреї і Росія», стаття називається

Що добре для євреїв?

В одному з численних коментарів до ранньої відставки Бориса Березовського з поста заступника секретаря Ради безпеки Росії промайнуло, що це — подарунок Єлцина дієвій опозиції до 80-річчя Жовтня. Коли я писав «жовтєвий» статтю для минулого номера «Окна», про те, що сталося, ще не було відомо, а саме тижневе «смажаче» факту мені й не вистачало. Адже йшлося — якщо хтось читав і пам'ятає — про незасвоєний російськими євреями курс Жовтня, для євреїв — голубиний: не можна робити революції не в своїй країні, це обов'язково відбудеться, достигає азаски. І ось начебто — почалося...

Та не відчуваю поспішної радості від здійснення процоту, тим паче не бачу за ними збів, кавіть промовити. Не треба називати черговий поворот в апаратній грі царедворців свідченням історичної справедливості, чи ба, авторської передбачливості, хоч би як хотілось.

І хоча я вже маю повен рот згодів з приводу того, як і чому «пустили» найближчопостановлений «Борис» до Росії, найчужорідного бізнесмена на російській політиці і найвідвертішого бізнесмена в російській владі, найкращіше зтілення і російського та й російської чиновництва, а також єврейської захлані на те і на те, хоча я все це маю, та втримуюся і проковту. Облишмо це більш поглибленим, зацікавленим і захопленим (особливо враховуючи, що в останній часом Березовський зосередив на створенні потужного інформаційного концерну) російським колегам. Спробуємо, як учили класиків, тобто основоположників, опійнати те, що сталося, за універсальною формулою: «Чи добре це для євреїв?»

Типовий єврей у типових обставинах

Не знаю, що до будь-якої події підходжу так, та в даюму разі інше мені не цікаво. Гадаю, і більшість з вас. Бо страшенно далекі ми від Росії, а від євреїв, кавіть тамтешніх, ще ні. І зацікавившись єдиним у даюму разі питанням, не зводивати і з відповіддю на нього:

«Добре»

Отже моя думка.

Звичайно, якщо правильно те, що, як стверджують геть усі коментатори, формулюючи в президентському указі про відставку Березовського «... в зв'язку з переходом на іншу ро-

боту» — це більше, ніж давина пристойності, і жодних високих державних призначень за собою не потягне не тільки зараз, в й у майбутньому.

Якщо ж до цього обійняти політична кар'єра Березовського закінчиться і вадати їм реалізуватиме свої політичні амбіції, любуючись з-за ґрати спина і використовуючи при цьому свої кінські гроші, спрямовані на то, щоб небезпечно бізнесу, в не реалізувати адекватно повноваження, що їх до всього цього докладав. Тобто давляте вже зовсім відкритим текстом — посяде відповіди для євреїв місце — в тілі публічних вердиктів владі, а не порід з ними чи над.

Якщо наслідком різкої відставки його не ув'язнати і не в'юб'юти, що, ка жаль, у Росії був, — викривляла сила правосуддя, а російський і каральна міліція продовжує і навалюються з конфліктами татарам на тих, хто вийшов з фанору.

Неурочно посилається ка себе само, та кемає виходу. У серні, а статті «Літній» та російський «Вісник», я писав з приводу внутрішньо-національних чвар і розпачоті війни компромісів, що хоча героями скандальні євреї акцукують обов'язково, кавіть янтяку на антисемітизм тут немає жодного. Це не від якого вміру, в від расноті євреїв у російських верхах. І раснота така, що скандальні чвари тепер зчіпляються нянтякою між ними. Той ж, до речі, перелікає незабару відставку Березовського, і дуже радий, що з його почалося, незважаючи на те, що, поперше, мені чужа азлівка, а по-друге, не вважаю цей епізод початком процесу девієрації російської владі. Але і як епізод факт — відраді.

Березовський валево в такій кормерційній та політичній геві, який зображує його російські засоби масової інформації. Імовірно, в те такий гевіт лихотів, а як і в такій змалює захлані преса. Його небезпечність для іміджу і, переконаний, для існування євреїв у Росії полягає в тому, що саме їм уособлювано (і ще уособлює — запису не опущено) єврейський профіль гнівливий російської преси. За всієї багатолітньої концентрації наших одноплеменників на російському Олімпі саме Березовському належить роль — використати формулювання із поспішно забутих підручників — типового єврея в типових обставинах. Живе ретіліон колосальний, як казав один мій приятель про, пощрада, іншого свого знайомого — не єврея, а мрія антисеміта.

Геніальний бізнесмен

Якщо для більшості публічних євреїв — політиків, чиновників, бізнесменів, шоуменів, журналістів, артистів, юристів — їхнє єврейство не більш як прикра (чи навпаки, припустимо, — приєма для когось) обставина, додаткова покроботка, то для Березовського — основа характеру. В ньому типове ас — і похолодження (виявляється, із сім'ї «відомого московського рабана»), і по батькові, і зовнішність, і манера говорити, і біографія, і стиль життя.

«П'ятий пункт» закрив йому дорогу до престижних вузів, він вступив до Літестехнічного, та зате на престижний факультет електроніки та обчислювальної техніки, і вже після його закінчення — мехмат МДУ та аспирантура. Те відкрило дорогу до престижної роботи — в академічному Інституті проблем управління. Став доктором філософії, отримав кафедру Володимира, що не коштувало єврею з ті часів, та з математик, тим паче прикладний, і це було доступно, як у жодній іншій сфері. Але — така була єврейська стеля.

Тут чимало на його знайомство, яке атодом дає можливість змінити життя. Навіть не так: коли б не було цього знайомства, Березовський, напевно, знав би інше, оповідання, наприклад, змінив би обставини зовнішнього середовища, які вимагали інших зв'язків і відкривали нові можливості. З 1973 року Березовський, як ішуть інші, керував у спосіб інституту проектами, впровадженням систем автоматизованого проектування на АвтоВАЗ, за ішими відомостями, які чомусь не повторюються в разі, професор Березовський був науковим керівником кандидатської дисертації тодішнього головного єврея АвтоВАЗу. Дисертація присвячувалася логічним моделям — звідси і назва фірми, яку він придумав і на якій розробляв, і вважав.

Тепер й вважав «першою в Росії дилерською фірмою, побудованою за західним типом». Це — туфта, одне з перших блискучих легенд, створених Березовським. Не могло бути в Росії дилерської фірми, побудованої за західним типом. Дилер — просто торговельний посередник. На Заході, де конкуренція автомобільбудівників колосальна, вони потребують компанії, що продають нові ініти товари. АвтоВАЗ — фактичною монополією легкових автомобілів у країні — посередник аж ніяк не був потрібен. А ось отримати монополію право на продаж головного і найдорожчого дефі-

циту — це була золота діла. Березовський через «АвтоВАЗ» цей кар'єрний шлях отримав. Не май сто рублів, а май хороших друзів — і сто рублів уже не гроші.

Сто рублів перестали бути грошима багато в тому зв'язку, який блискучий фірмі. Ціна за «Жигулі» стрімко зростала, а «АвтоВАЗ» синхронно бідишав — у процесі приватизації автомобіля він став належати фактично кільком «фізичним особам» з найвищою керівництва, та й в найвищій інстанції, а саме в центрі дотації із скарбниці, що не артувало зрештою від майже цілковитого банкрутства. Зайке скромний його дилер — ЛогоВАЗ — перетворився на мотушку монополію.

Друга качка акція Березовського також була пов'язана з автомобілебудівництвом. Він заснував концерн АУВА, метою якого було проголосити спорудження коного автомобіля з будівництвом «народного» автомобіля. Компанія мала від уряду велику підтримку, доповнену небагатьма підатками пільгами. Населення бадорова давало навуери і купувало акції АУВА (акціонерним було обійшло автомобіль із перших партій продукції чи то за пільговою ціною, чи то безплатно — вже ке пам'ятаю). Та російський «Фольксваген» так і не з'явився, зачарніли кошти акціонерам та і не було повернуто, не качуви вже про компенсацію державі за підаткові пільги на спорудження повітряного змку.

Тобто обидва найбільші проекти Березовського, які давали йому не тільки значні статки, а і репутацію одного з перших (за місцем в ієрархії), якщо не першого взагалі, бізнесмена в Росії, привели до банкрутства і підірвали, були фактично найбільшніми аферами.

Великим бізнесменом його можна вважати тільки за російським поняттям, де майже всі найбільші статки робилися приблизно так само, як і частково за ізраїльським, де вміня використовувати зв'язки і збивати гроші із скарбниці та пожевратувати і пільги від держави, а не з ініціативи і доблесті. Але за критеріями, як заведено у цивілізованому світі, він навіть не спекулянт, а так, шхрай, яких, коли й не багато, то тільки за масштабами чинених афер, а взагалі — багато, до того ж не тільки серед євреїв. То що тут єврейського?

А те, що нічого протизаконного при цьому Березовський не чинив. Він просто сприйняв за ініціативу принцип права гри (чи відсутності правил) в обставинах, які склалися на той час. Тобто проявив геніальну пристосованість — саме ту кмість,

яка приписується (і, мабуть, не без підстав) його (трохи нипому) народом. При цьому, попри це, пограбував народ російський, хоча такого гріха немає хіба що на найближньому чи найповертнішому.

Чудовий політик

Величезні заробітки таким шляхом гроші і становили в суспільстві, яке створилося завдяки цим грошам, Бerezovsky застосував для розширення своїх зв'язків, які тримав, у свою чергу, завдячуючи його становленню в суспільстві і збільшували багатство. Відомо його дружба з Коржаковим, коли той був фактично управлінням країни. Він подружжя із всемогутнього згодом дочкою Єльцина Тетяною Дяченко і прилаштував на роботу генеральним директором «Аерофлоту», який фактично належав йому, сільницького зятя Валерія Окулова, нинішній глава президентської адміністрації Валентин Куманів — його охоронець. Втім, як і відомий із політичного пошуку

ділків був делегований у верховну владу один із «семіа-бачирів», який зберігав Єльцину президентський пост, — глава групи ОНЕРСІМ Володимир Потанін став віце-прем'єром у першому уряді Єльцина другого скликання. Вибір, мабуть, ґрунтувався на старих комуністичних принципах — свій (для діляки), російня, випускник МДІМБ, молодий, багатий. Він довів, як ефективно для бізнесу подання його з офіційним постом. Та — для свого бізнесу. У другому уряді Березовський отримав нічого не вартий пост асистента секретаря Ради безпеки. Та з'явився безпосередньо до нього, що ближче лежало до його бізнесу, — транспортним асистентом. Той виважено, що волею надходивше через Чечню. А також до Чечні підлягали величезні державні кошти на її відбудову.

Захотів Бориса Абрамович не втримало й те, що на той час він іще зацікавив громадянським Ізраїлем, що для посади в Раді безпеки іншої країни це дозволило п'яна-

Сосорова

Чудай, хоча це вже інша історія.

Коли зруйнування не без його допомоги вітчанне в автомобільбудування стало йому анімацією, він перерозглядав на інші види бізнесу, зокорав підтверджуючи правильність вибору. Що могло дати, окрім величезних витрат, придбання ГРТ А Березовський не тільки сам створив «Громадське російське телебачення» (чудова за назвою легенда — як усі його дітища), а й сам його спочатку купив, і не принесло йому ніякої вигоди, коли в нього ГРТ (поряд, звичайно, з іншими засобами пропаганди) відіграв вирішальну роль у переобранні Єльцина президентом. Березовський придумав нафторозвідку, і, окрім очевидної прибутковості цього виду бізнесу, посів помітне місце в співтоваристві скоришників, яке охороняє сам непотопний прем'єр Черноміркін.

Шлях справді блискучої операції з президентськими виборами в нього, окрім багатства і суспільної значущості, було все, включаючи вплив — навіть політичний. Та не був би він справом, якби зупинився на досягнутому. І захотілося посясти.

Не свій серед чужих

У принципі, і тут не було нічого незвичного. В Росії бізнес залежить від влади і вже поступово, і на моємент виборів — відверто, і влада від бізнесу. Поселання бізнесу владі дає найефективніший (мається на увазі, звичайно, економічна ефективність) результат. На своїх ставлеників у політиці розраховувати складно — будь-якої миті продаду, до того ж нормальна ділова логіка підказує, що чим менше посередництва, тим краще. Першим від фінансових

тіню. Коли все розкрилося (а не розкрилося не могло), він потрапив у пастку, яку йому встановив єврейський єврей, акому в середовищі одноплеменників б'ють морду: пояснені значенню російському народові, що всі вельмишановні євреї з громадянським Ізраїлем за правом народження. Та не наші (точніше — являх російських одноплеменників) виступили з ним «розборники».

Не вибачив йому йти. Він достойно — з серйозною розважливостю і новоросійською спритністю — підготувався до останнього передлогу відмовити від нього Ізраїлю. Настав час приватизації не заведених підприємств, а найприватніших, лисих шматків. І Березовський чекав підтримки від тих, хто був зобов'язаний йому всім, окрім цього. І він отримав. І почав погрожувати всією своєю набутою силою. Та йому багато чого вгадали.

Колись професорським авантюризмом, ідейним, агодом — заїзниками, потім — посодою він перекреслював свою справді набуту за правом народження владу — і перекреслив, і звідки щому не підступався до несповідності в цій країні, що діялася на людей у профіль. Та залишився тим, ким був. І коли його турнули, суспільство тільки сплюнуло усвід.

І влада, сама нечиста за її тін пунктом, це знала заздалегідь.

Він отримав усе, що можна було отримати зі своїм єврейським талантом. Окрім народної любові. Чистий його незрозуміло. Чужого.

Ну і слава Богу. Мабуть, який рахунок буде не такий великий, як міг бути, коли б заважился він при владі.

Володимир БЕЙДЕР.
Щотижневий додаток «Оска» до газети «Вест»
(Бруселін, Ізраїль).

Віталій АБЛІШОВ, «Голос України».

19 січня у Києві в Національній філармонії відбудеться літературний вечір, присвячений 100-річчю від дня народження Володимира Сосюри

«Рвали душу мою — комунар і націоналіст...»

Літературознавці не випадково вважають, що після самогубства в 1933 році Миколи Хвильового, в українській літературі найкайшовішою постаттю став Володимир Сосюра.

О. Микола! Ми в вірі любові...

Як щасливо в хвилині любові...

Ми з тобою співи ці жити

Малинові, хоч рудини нас хочуть зроби́ти.

Щі ряки Володимир Сосюра написав улітку 1926 року й присвятив їх Миколі Хвильовому. Вірні не був надрукований в журналі «Валіте» — не пропустила пильна цензура.

Усе своє життя Поет провів у внутрішній боротьбі між постулатами більшовицької ідеології і патріотичними почуттями вітчизняної серця, яке було народжене співчувати Україні.

О мова рідна! Й гарче віддає в серце неадарма. Без мови рідної, юначе, й народу нашого нема.

«Юнакові»

Власне, з подібними мукми ширших серце прожита свої ді більшість радянських українських поетів. Але лише Володимир Сосюра сказав про це відкрито.

... Рвали душу мою до крові, до крові, а бою, як я, карою... І бою ще незнайний, невдячний хист. Рвали душу мою — комунар і націоналіст.

«Дав Велослава»

У 21 рік він перекрив скільки, що іншому б вистачило на кілька життів. Українська революція 1917 року захопила донецького юнака, й він вступив добровільцем до армії Української Народної Республіки. Потрапив у полон то до червоних, то до білих, але повертався до своїх. Відрізав на фронт в армію УНР Володимир Сосюра увинув у рідках, які раніше в радянських школах подавали як оспівування Червоної Армії.

Зима. На фронт, на фронт... а на пероні люди... Біля вагонів ми співаєм «Чумака»...

І радість лоскотить бентежить чий груди... Шмиють злиди нас юнак до юнака.

1988 року нарішті був надрукований біографічний роман Володимира Сосюри «Третій Рот» (мабуть, з перекладом, бо його текст критичували, але чекно і в міру): «За який націоналістичний гріш ви продались?»

А Малишко вмістив у газеті «Радянська Україна» цілий павал, у якому «доводив», що раз я був у петлюровських бундах, то мені не можна вірити, що я на комуністичному етапі становлення Радянської влади на Україні «був не з нами».

Скільки разів його життя висіло на волоску, але кожного разу терпівся дала ратувала Поета. Саме тому, що він був справним співієм

гонів примуса Поета залишити українську армію. Малишомовим залишився в постів біографії спід перебування Володимира Сосюри в Гуляйполі — Нестор Махно подавав йому годинника з витравуванням дарчим написом.

Навіз на мушку знак трибуна, нервово одуло в плече... Розкинув руки, «Мамо, мамо!»

О брате любий, мийний мій!

Це ж як закляклими руками

пошлі в голову твою

Хай кулі вють темні

й тиро, — тепер я, хлопці, більшовіки...

Але комуністичний режим не приймав Поета в своє сродовище. Постійна загроза в тридцять роки бути зникшим сталінським режимом примусила Володимира Сосюру симулювати психічне захворювання й пересиджувати кріваві дні в лікарні для душевнохворих.

2 липня 1951 року московська газета «Правда» опублікувала статтю «Против ідеологічних извращений в литературе», в якій Поет був названий націоналістом.

«Корнійчук на пленумі письменників України кричав на мене, — згадував Володимир Сосюра в «Третій Роті» (мабуть, з перекладом, бо його текст критичували, але чекно і в міру): «За який націоналістичний гріш ви продались?»

А Малишко вмістив у газеті «Радянська Україна» цілий павал, у якому «доводив», що раз я був у петлюровських бундах, то мені не можна вірити, що я на комуністичному етапі становлення Радянської влади на Україні «був не з нами».

Скільки разів його життя висіло на волоску, але кожного разу терпівся дала ратувала Поета. Саме тому, що він був справним співієм

України. Від серця. Любіть Україну, як сонце, любіть, як вітер, і траву, і воду... В годину щасливу і в радости мить, любіть у годину негоди... «Любіть Україну»

11 січня 1965 року Київ і вся Україна прощалися з Володимиром Сосюрою. Промову над труною сказав Андрій Малишко. Коли він повернувся додому, в поштовій скрині знайшов підписку з Києва: «Вірш з «Радянської України» із статтю проти Володимира Сосюри...

У такі часи довелося жити Поету, його друзів та нездурчак.

Михайло СІРЕНКО

«Колі поїзд у даль загуркоче»... В СОСЮРА

Земля Сосюри. Трудовий Донбас. Тумани ходять поміж терриками.

І люди, люди — робітничий клас

З своїми робітничими законами.

Відаєш я щастя і широкоту — простота

Зайди на чашку чі в нове село.

Мені тут гарно, мило й добре так, весело

Немає в батька — рідно й весело

Бо хлопці всі дують, як і я, Дівчата здується майже як і я.

Меріям... І в мірні.

Зустрілись ми — і радісно мені

І, як у віршах, поїзд той гуркоче:

«Давні гітари у місячні ночі, Пошуківши й жорнони сумні».

Отак іде поезія до нас, Поет і красні рідним, з терриками...

І люди, люди — робітничий клас

З своїми робітничими законами.

України. Від серця.

Любіть Україну, як сонце, любіть,

як вітер, і траву, і воду...

В годину щасливу і в радости мить,

любіть у годину негоди...

«Любіть Україну»

11 січня 1965 року Київ і вся Україна прощалися з Володимиром Сосюрою. Промову над труною сказав Андрій Малишко. Коли він повернувся додому, в поштовій скрині знайшов підписку з Києва: «Вірш з «Радянської України» із статтю проти Володимира Сосюри...

У такі часи довелося жити Поету, його друзів та нездурчак.

Михайло СІРЕНКО

«Колі поїзд у даль загуркоче»... В СОСЮРА

Земля Сосюри. Трудовий Донбас. Тумани ходять поміж терриками.

І люди, люди — робітничий клас

З своїми робітничими законами.

Відаєш я щастя і широкоту — простота

Зайди на чашку чі в нове село.

Мені тут гарно, мило й добре так, весело

Немає в батька — рідно й весело

Бо хлопці всі дують, як і я, Дівчата здується майже як і я.

Меріям... І в мірні.

Зустрілись ми — і радісно мені

І, як у віршах, поїзд той гуркоче:

«Давні гітари у місячні ночі, Пошуківши й жорнони сумні».

Отак іде поезія до нас, Поет і красні рідним, з терриками...

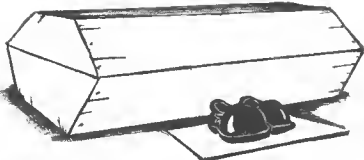
І люди, люди — робітничий клас

З своїми робітничими законами.

На знімку: поети Володимир Сосюра (праворуч) та Михайло Сіренко (публікується вперше).

Жарт номера

• Якщо збудити всього негативного, то з чим же ми тоді за-
линимося?

Сашко ПЕРЛ
Мал. Сергія ГОРЮЦЯ

7 мішків гречаної воєни

Бестселер

У Великобританії бесте-
селером номер один у 1997
році стала книга спогадів
папути Робінона Крузо про
свого казіна та П'ятиню.

Талант

Таланту дресирювальника
Максара Омелі не переставати

дивуватися його колоти, зна-
ючи, незнаючи і просто пе-
рехожі. Останнє, чим він їх
уважав, це те, що вже мішків
кажого ранку дає своєму
улюбленому тигру Павлову 50
доларів, а то самостійно їде
до крамнички і на всю суму
купує собі «Віскас». Причому
кожного разу приносить до-
дому ті самі 50 доларів.

Сюрприз

У магазинах міста По-
роківського з'явилися різні
алкогольних напоїв
«Пийдопір» та закусок «Іх-
допір».

Оболющення

Шановні покупці! З но-
вого року парфуми, одоко-
лон та лосьйони продава-
ти тільки в обмін на парю-
вання твару.

Микола ТИХОНЧУК
Мал. Вікторії КОЗЛОВОЇ

Пародія

Під три дівки гуруфрі і черги,
Гамак і гарячі дівки!
Повернуся назад до печери.
Хай в підулі летять туаки.
Під три дівки, скупі мещанки
Готували гармидер міський!
Під три дівки банкіри пузаті,
Випивки, чарки і миски.
Геть з очей, рекетири і бомжі,
І ті, котрих роззяте біда.
Геть, чужі незароблені гроші
І колоча стерня — борода.
Яй на! Ісю повітря мічного,
Не соромлячись геть захмілься.
Як за пахучу хуху до Бога,
Щоб у пенсі за гріх не згорів.
...Я напийся, але не хмілью.
Що ж мені, атеїсту, робити...
Забері в мене, Боже, мрію,
Бо я можу її прожити.

Владимир СЕМЕНО.
Полтава.

Ангельська
мрія

Під три дівки підуфрі, гуруфрі!
Судакі, ялти, гарри — туди ж!
У життя нехай відбудова
Хочу втрапити хоч на добу...
Я нап'юся повітря мічного,
Не соромлячись геть захмілься.
...Забері в мене, Боже, мрію,
Як не можеш відібрати її.
Миколай КАІДУБ.
З віршою «Мрія».

Під три дівки гаві, кинари,
Коники, апельсини, кауни.
Я втомився і хочу на кари,
Де кохатися та гартати.
Я на сапогу робешний телік.
Різне радіо, швидше затисни!
Полетів записник, як метелик,
Мікрофон, до якого мовився.

ГРИЦЬКО ПЕНТЮХ
небажак пишався ним
же вигаданим прізвись-
ком — Пентітум. Але по-
тім очі його зблизько
Пентітуму. Це якесь па-
тологічне розносити
літки про те, що, де і коли...
А позаяк тежко номер один у
нашій коначній бюджетній
установі було скорочення
цітан та наближення до нео-
бродимої і страшною своїми
наслідками полії — пенсії,
Грицька сахалися, несов но-
сія СІДУ.

Природно, що я зарпну-
вав, коли гострий несе Пенсі-
ума з'явився у шийні пронищен
дверей, алє скорочувати в
нашому відділі можна було
лише мене або Сашка.
Я тутко вислизнув з кімна-
ти і в хвилину знав, що наказ
про скорочення Сашка вже

надруковано і чекає підпису.
Певсьдімо відчуття провнини
змусли повернутися і гово-

рити Сашкові вигадані слова,
щоб хоч якесь психологічно
підготувати його до несподі-
ванки. А сам він сидів якійсь
відчужений, задумливий, за-
глиблений у безмежжя внутрі-
шніх переживань.

— Чун, яку часовість до-
вели з управління для нашої
нещасної установи? — почав я
з не великим надтужу.
— У-у-у... промирив Саш-
ко, не виринуючи зі свого по-
тобного стану.
— А наші і не боротиметься,
скине залюбки в помийку

Особливості національного
плювання

Ін-60!

Чим далі в ліс, тим, відома,
менше... популярні. А чим
ближче вибори — тим більше
плуралізм. Причому в пря-
мому його розмінні. Бо на-
шадіне плювання — це святе.
І кожен конкурентний кан-
дидат сприяє слиновидільно-
в оponentа, як червона лам-
почка у підлощині собачки
професора Павлова. Або як у
персичній ладоні киші 80-х
років економічній погуги ін-
шого Павлова...

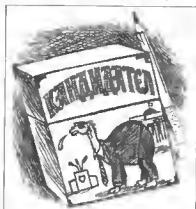
Підбуну нашу менталь-
ність, до речі, вже використа-
ли одне з малих, але впливо-
вих підприємств, яке мейшій
випустило цитатку «Кандида-
тель. І шо? Заоканські потю-
ноні батьки «Кемелу» зі свої-
ми претензіями тут як тут. Бо
зовні «Кандидатель» — майже
копія «Кемелу». На кораблі
тут же вербує, котрий на
терені «плуралізму» дасть фо-
ру будь-кому. Тільки й різни-
ці, що «корабель пустелі» ре-
мітає верполюку колочку на
човпачих підставах до трибу-
ні з мікрофоном.

Кон'юнктура — друга нату-
ра, але приємно. Алє вітчи-
знаючи товаровиробник хоч на
цей раз звернувся на попит на
ринку без заплинення на пару
десятих років. Але в той же
час із жалем доводиться кон-
статувати, що це практично
єдиний зразок більш-менш
шкідливого підходу до пе-
сидіричних підприємств. У
всіх інших випадках учасники
переговів паплюжать одні
одного примітивно, кустарно,
без будь-якої вигадки і навіть
нататку на вигуканий смак.

Той же компромат. Зби-
рання компрометуючих даних
на конкурентів відбувається
на рівні не тільки неспівіт, а
й взагалі безнадійних неувіт. І
чому ігнорують масовість? Хі-
ба міснички із збирання ма-

кулатури та брутку — не про-
тотині кампанії зі збирання
компромату? Якщо підключи-
ти до діла школярів, котрі під-
тять збирати компромат по
квартирах, то з успіхом про-
сто неможливо розминутися.

Теоретичну платівочку лі-
пше почати з історії. А точні-
ше, із цікавого звичаю, що

свого часу був у Давньому Ри-
мі. Тоді претенденти на висо-
кі державні посади оголашували
в спільно-білий одяг Цим
підкреслювали свою чесність,
порядність і наталки на від-
повідність високому знанню.

Що, питається, треба до-
вести у конкурентному випа-
дку? Відома й без підготовчих курсів
— переконати у зовсім проти-
лежному. Мершій зивалили
кандидата в баню, зерку
випити пару відр помий, по-
сипати пір'ям і випустити в
лілєт. Тоді ніхто не заперече-
ває, що кандидат більше до
лілєт депутатський значок, а
гамівна сорочка або смугаста
арештантська одяжка.

Та боронь Боже сприймати
це керування! Діт бундальо!
Бо друге діло — нехитре. По-
перше, на всіх претендентів із
30 партій та блоків калюж не
вистачить. А, по-друге, якщо
взятися осушувати у такий

спосіб болота, не виключена
екологічна катастрофа.

Тому вважимо теоретично
довести інші шляхи компроме-
тати конкурента. Приміром,
враховуючи можливості ком-
п'ютерної техніки та довірли-
вість слухачів (чи навіть ко-
жучи, людей), сьогодні будь-
який документ просто прирече-
ний на успіх. Нехай спробує
опонент спростувати історичну
розповідь про те, що його пра-
щу копіє, покладаючись на
бач в животі, пересидів у кушав.
Кушавцю, скажімо, битву! А
копи копати глибше, з'ясує-
ти, що це давніший ролит сис-
тематично порушувати правила
та спійні норми проклявця
в печерному гуртожитку. Менше
тогу — за крапний уламок биня
вигтовк сусідь відразу три зуби.
Хай спростує! Тим більше,
що довший хвостик можна бу-
ло б пересидів по радіо та
транслонати на телебаченні у
передавач на зразок «Компро-
мат на замовлення». Що? За-
платити певну суму, приніс ки-
тавчик — будь ласка.

Крім того, компромат, по-
ставлений на широку основу,
— це ще й додаткові робочі
місця для тисяч науковців. І
не тільки для них — запорука
власної та повної достовірності
своєрідних «хімічків», без
яких обшарпувати виборчі
ділничі просто не було б
сенсу. А безробіття торкнуло-
ся б лише очей лобурів, а у
підсортити смерком прохалит
цитатку, а потім знову аж не
зарпують ніякий каріс.

Та це поки з роз'ядр «одні
думкою багаті». Алє плура-
лізм чомусь використовується
тільки у найблизькому
розумінні — як реклама шти-
рок «Кандидатель»...

Павло КУШ.
Донецьк.
Мал. Миколай КАПУСТИН.

Якби міе...

На прийомі у терапевта
дебетий чоловік. Лікар о-
глядає його, прослуховує
стетоскопом.
— Тут болить?
— Боліє мушав.
— А тут?
— Боже збав.
— Ви такі ізабожи?
— Християнин.
— Кашляєте?
— Бо, Трохн.
— Палите?
— Бавлюсь.

— Серце не турбує?
— Інколи.
— Голова...
— Гуде, мов давні.
— Шлунок не дошкляє?
— Якби ж то. Наче хтось
там рипавем струже.
— Випиваєте?
— Е-е-х, лікарю! Та якби
я міг випити, то неже о-
цей прийшов би до вас?

Іван ТОКАРЧУК
Мал. Сергія РЯБКОНИ.

всіх, що колієш чимось не до-
годили — шпиро вибухнув я.
— Щоб не булн такі розумні!..

він уважно подивився на мене
своїми розумними очима, в
яких горіло якесь незрозуміле

розбестив, і розгодував, —
іспері і з якимсь фантазич-
ним наїхачком на мене Сашко.
— Знаєш шо, дорегесен-
кий, — підключився і підніс
Сашкові промовисту дутю, —
от яка комбінація чекан на та-
кож, як ми з тобою, у най-
ближчому та осяжному май-
бутньому!..

Але він і не поворухнувся.
Його проникливий погляд
знову дзвигав, мабуть, на
якійсь новій увазі і вочевидь
дуже оригінальній комбінації.
Я хотів було покускувати із
Сашкових вправ, нагадавши
про знамениті комбінації з
музикантами, славнозвісний
дідусь Кривола, але чомусь
промовчав. Можливо, тому,
що Сашко був такий наїздий-
ний та найрозумніший серед
нас!..

Юрй БОЛЬШАК.

Комбінація

— Це вже як зовнітсь, а
для голівки відпові Сашко,
зиркаючи на мене незримим
поглядом.

Мене дратувала ця ідео-
речна млявість, і я наот різко
кинув:

— А якщо скоротить нас з
тобою!
— Так і буде, — майже бай-
душе відповів він.
— То так воно й станеться,
ти ж сам знаєш! — вигукнула
і навіть шарпнула його за пле-
чю.

Сашко немов прокинувся,

для мене полум'я, і несподі-
вано запитав:

— А як тоби така комбіна-
ція? Крапчук, Маруку?
— Що? — закрався я.
— Тебе, найзвідніший та найро-
зумніший у відділі вигавляють
за роботи, а ти складаєш якісь
чужерідні комбінації!..
— Усе ліхо від того, що ми
отакі апалитичні, — сербозно,
з дорком вимовив Сашко.
— Це що апалитичний? —
немов сірник, спалахнувши я.
— Та я, та я їх усіх...
— Ти їх усіх і породив, і

Григорій КОЛІСНИК, письменник

Що залишилося за кадром

«ЗЕЛІШОВИЧЕНА ЕРА» була для України не лише ланцюгом судивних від, а й добою неспівомітного пошуків нових сил перед сьомим прощанням своїх людей, часом напівгоголівського збирання докупи всіх своїх навідавальних крапів та земель. Навіть є перелічення того, що колись у слуху добу може подіяти і самостійність класної держави... Наступного року, осені 1999-го, можна буде відсвяткувати воз'єднання західних областей і Україно-матір'ю. Чим не привід уже тепер задати: як воно складалося тоді й хто взяв на свої плечі неелекту ною боротьбу на перемог? Згадайте багатьох людей, ідентично човників і жінок. Однак нобіліти тоді, коли зустріли їх, колись у тім — трох, найбільш повну виписку... Ванда Василевська.

Ліки для сестричного чоловіка

ТРИКО людей поїхав оселилися в невеликій кам'яниці, в майже замиському кварталі, названому на честь перемців — Новий Львів. То були дві літні сестри і крам'яний каменяр, хрестосет, чоловік старої з них. Муж модної, Ельжбети, офіцер Вієйська Польського з-під неси невідчуждимо була при казармі, не міг чомось зарадити. В останню мить Ванда втілювала на переїзд до Львова. Вони ще тільки розпачували валізки, як світ загорівся. Фашистська авіація пішла в бік Львова й за тиждень поглинула Польщу. У ті самі дні Червона армія вийшла на перехресті німецьких військових, ринула на захід. Уже потім мей розмовіли, що подекуди доходило навіть до локальних боїв. Однак дуже швидко все зупинилося: одні й другі встановили триумфальні арки й почали братися...

Ванді Львівні Василевській довбрав тридцять четвертий рік. У свої тридцять вона видрукувала першу книжку, вже сама назва якої свідчила про передчуття майї прощань, передбачення долі. Книга мала назву «Обличчя дня».

Обживши сяк-так львівське помешкання чи й помічати дні. Читками ознаками бували хіба що записки про біди. Чоловік Юзеф, приятельськи про Краківському університеті, загинув у бою з німцями. Муж Ельжбети потрапив у полон до цук, зі сходу...

Райтом різко зазеленіла телефон. Усі троє перепугалися. Во хоч апарат і стрімив на стій, ніхто його не мав за живу річ, яка могла давати всім їм і зовнішнім світом. «Що закого?» — змовілася Ельжбета, відразу впустивши в душу надію на те, що ось

атися. Навіть не причепилися. Сиділа. Думала і курила.

Той, хто все знав, доповідав про «Обличчя» лише на Новому Львові. Той, хто все міг, примружувався як димок з люльки й, перебарвшив її в кулак, потягував нею — зробити. І перейшов до чергової справи...

К ОЛИЖІ кореспондент «Правди» увійшов до світлиці на Новому Львові, йому довелося ступати по гостриві лежак зіп'яленого, мудрого поглядом. «Правда» планує чимшише опублікувати інтерв'ю з кандидатом у депутати Союзу від західних областей України... — лагідною усмішкою гість хотів згладити несподіваність пані-господині, якоїсь аїшкльої, потухлої. І то добре, що вона зловилася. Що подає йому руку. Що на його слова відповіла: «Так, так».

Вона запропонує гостя присісти. Але не сідає сама. Вона відходить до шафи й витягує завітні передв'язане ниткою пуделко. — Я готова відповісти на ваші запитання. Але за однієї умови... — і кляде перед гостем пуделко.

Злість зачепилася в прищельцеві; як же, до біса, умови? Як розуміє вона, ця чортова баба, чому саме ним тіпало об шпалі з-від самої Москви до Львова? Може, в нього й немає «Обличчя дня», але уже було і шпалі генерала на будівництві Біломор-каналу,

і знайомство з Горьким, і видруктування книг не менше, ніж у неї. Та прав він загнав, аздак димку від «Золотого рука» з промислою люлькой — і мить змилася: він мусів виконати, і він виконав! Погамував, зрозумів, атерш злість і в своїх синіх очей, поклав тінь усмішки на губи: «Покажіть, про що саме йдеться?».

Умовою до інтерв'ю була вимога ужити і передати ліки сестричному чоловіку, польському офіцеру, котрий перебував в полоні. І була жест

що скажу?». У виразі обличчя молодого мущини з'явився розгубленість, він плугав на свою панну. Соборний брови його зігнулися на перенісі. За столом розлилася, мов вiano, магніт ліхтис передчуття. Риббеттор — Молотов — то лише маленький переночінок перед босем, і профанальними арами мене не одурити! — ясподівався мовила Вада Василевська й жестом зажадала трунку спаленого тютюну... Упавиши ним, какала, що на таке скаже мос-

ковський гість. — Бачте, як кореспондент «Правди»...

Вона перебрала його: — А як Олександр Остапович Адашню? Ви думаєте, фанатизм виповні на ці кордоні, щоб братися з вами? Сніл ось гостя доволу голубили жінку, яка раптом вилетіла з жестом зажадала трунку безкомпромісно, відчайдушаю додалася та, котра ринула на вишу сферу діяльності в своїй потребі людського, щасливого обличчя дня. Він знав, значило, що вона буде депутатом. Він розумів, що не потрібні ні їй самій, а багатьом людям — полякам, українцям, росіянам. Потрібно їй дати.

Вона змалювала назва першої книжки! — мовив гість на прощання. І то виявилось єдиним, що він зміг дозволити собі сказати від себе.

А потім були діти, що приносили то малі радості, то великі печалі.

ВНОЧІ постукали у двері. Адам підійшов. «Хто?» Трикулі пропитували людину. Підкошений упав... Ельжбета схилилася над ним. Вада розчухнула те, що залишилося від дверей, і вишпихалася на ганок: «Хто? Хто-о-о?». Відповідало віно було лише туман і тиша.

— Не зберігай! — Попросялася на кладовищі зі своїм димом.

І пішла далі. Пішла уперед. Борючись. Воваати. Служити тільки добу.

Володимир КРАСНОДЕМСКИЙ, «Голос України»

ДУЕТ НА ДВА ГОЛОСИ В ОДНІЙ ІНТОНАЦІЇ

Книжковий кіоск

ПРАВДУ кажуть, я подивившись туди, що до нових неспівомітних книжок «Світ праречений на зрівностав» — «Удверкал буття», яка внової побачила як у ставленні акцентується! «Мовляв» така ідея раніше нікому не прийшла в голову. Тобто розмістити під одним об'єднанням «світлий» космос, як це зробили київське неспівомітне подружжя: Лариса Недина та Олег Гордічук.

А, можливо, й приходить, та закриті рецензії, без яких це донедавна не могла з'явитися жодна книжка, ставали несподіваним бар'єром. Але вже пізніше спонсорів ніяк не могла знайти. Во тепер випустити книжку за власний кошт може собі дозволити уже то людина, яка має прибуткову приватну справу або продала успадковану доброту мамину хату. Прийшли й райці. Та ось ніхто з авторів не був Лариса Недина і Олег Гордічук приватної справи, їм тим паче багаті спадщина не мали, то мусили шукати спонсорів. І нащо вже були знайшли. «Ось де-дру-

гий ще почекайте, владнаємо власні проблеми — і гроші перекараємо». І так майже протягнув роки життя. А гроші на видання книжки дав іпний чоловік. І, схоже, справжній меценат, бо дотепер залишилися іпоготи. Не задурили йо, що призначив їм в київ, не почули ми його ні на презентації видання, яке відбулося у столичному Будинку вчителя.

Безспорно, у сімейній поетичній книзі Лариси Недина та Олега Гордічука можна матириліти на певну декларативність радка, і на вторинність поетичних суми, і на інтонаційну перехатість. Та як ніяк не

можна відмовити авторам у щирості, у тій відвертості, що вліпана закоханим людям, і хіба не стрепеність а передчуттям радості душі, коли почуєте від жінок, яка давно запала у ваше серце.

І я прийшла. Во тільки вдвох ми можемо літати. Я прийшла. Бо ти цього ще не знаєш...

Спробуй-бо ми почули два голоси, але в одній інтонації. В інтонації любові.

На знімку: Лариса Недина та Олег Гордічук під час презентації своєї спільної книжки.

Фото Юрія ВЕНІТЕРША.

Інформація про випуск акцій Державної акціонерної енергопостачальної компанії «Херсонобленерго»

1. Характеристика емітента

1.1. Повне найменування емітента: Державна акціонерна енергопостачальна компанія «Херсонобленерго».

1.2. Місце знаходження акціонерного товариства: 325000, Херсон, вул. Пестеля, 5.

1.3. Історичні події: Державна акціонерна енергопостачальна компанія «Херсонобленерго» створена згідно з Указом Президента України «Про структуру перебудови в електроенергетичної компанії України від 04.04.95 № 282. Компанія є правонаступником Державного енергопостачального підприємства «Херсонобленерго».

1.4. Дата реєстрації: 03.10.95. Зареєстровано Херсонським міжрайонним судом. Свидомство № 05396638.

1.5. Предмет діяльності: виробництво, передача, постачання електричної та теплової енергії.

1.6. Середньозважена чисельність працюючих: 2 914.

1.7. Дані про харизми:

Прізвище, ім'я та по батькові	Посада	Освіта	Виробничий стаж, років
Максимова Микола Олексійович	голова правління директор	вища інженерно-електрична	35
Даник Ольга Олександрівна	головний бухгалтер	вища інженерно-економіст	15

1.8. Баланс ДАЕК «Херсонобленерго» на 01.10.97 (форма № 1)

Найменування показників	Код рядка	за 1996 рік (тис. грн.)	за 9 місяців 1997 року (тис. грн.)
Актив			

I. Основні засоби та інші необоротні активи			
II. Залишки в розрахунок (за розрахунок)	070	179 317,1	179 291
III. Залишки в розрахунок (за розрахунок)	150	5 178,7	5 508
IV. Грошові кошти, розрахунки та інші активи (за розрахунок)	320	90 931,1	100 836
Всього	330	290 516,9	293 637

Пасив			
I. Державні власні та приватні кошти			
II. Залишки в розрахунок (за розрахунок)	10194,2		150 966
III. Залишки в розрахунок (за розрахунок)	530		
IV. Розрахунки та інші активи (за розрахунок)	750	109 322,7	142 671
Всього	760	290 516,9	293 637

Фінансова діяльність	101 122,1	190 181	
----------------------	-----------	---------	--

Державна акціонерна енергопостачальна компанія «Херсонобленерго»

1.9. Фінансові результати (форма № 2)

Найменування показників	Код рядка	за 1996 рік (тис. грн.)	за 9 місяців 1997 року (тис. грн.)
Виручка (валовий дохід) від реалізації продукції	010	146 838,1	114 462
Балансовий прибуток	090	3 558,1	-17 041

1.10. Опис виробничої діяльності

№ Найменування товару (послуги)	Одиниця виміру	Обсяг виробництва 1996 р.	Обсяг виробництва 9 місяців 1997 р.
1. Вироблення електричної енергії	мВт/год	144,04	120,196
2. Вироблення теплової енергії	тис.Гкал	65,474	536,998
3. Передача електричної енергії	мВт/год	3 726,929	2 661,724
4. Витрати теплової енергії	тис. Гкал/тис. грн.	475,163/22 067	400,948/18 845
5. Витрати електричної енергії	мВт/тис. грн.	2 533,756/142 908	1 904,503/11 468

1.11. Дані про наукові дослідження: наукових досліджень компанія не проводить.

2. Дані про вміст цінних паперів

2.1. Дата та номер рішення про створення акціонерного товариства: Указ Президента України від 04.04.95 № 282, наказ Міністерства енергетики та електрифікації України від 11.08.95 № 148.

2.2. Категорії акцій, що випускаються:

Категорія акцій	Номинальна вартість (грн.)	Обсяг акцій (тис. шт.)	Сума (грн.)
якості іменні	0,25	94 975 040	23 743 760

2.3. Порядок розподілу акцій: згідно з «Планом розподілу акцій ДАЕК «Херсонобленерго» затвердженого наказом Державного комітету України від 04.11.97. № 24-ГІРА, акції розподіляються:

№ п/п	Спосіб розподілу	Кількість шт.	Вартість тис. грн.	% С.Ф.
1.	Залучення в державну власність	24693500	6173,375	26,0

До відома громадянської

Товариство з обмеженою відповідальністю «СТАНДАРТ» звернулося до Національного комітету з питань регулювання електроенергетики України з проханням про введення ліцензійної діяльності, пов'язаної з постачанням електричної енергії на території України.

Почтова адреса: 320044, м. Дніпропетровськ, вул. Гоголя.

Тел./факс: (0562) 47-27-74; факс: (0562) 47-81-44.

Арбитражний суд м. Києва (252030, м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44 В) за заявою ДПА у Шевченківському р-ні м. Києва порушив справу про банкрутство.

1. № 12/1316 — ТОВ СП «Тера» (м. Київ, пр-т Радянської України, 6,5, р/р 1180305, 1070114 в Київській міській дирекції УСБ, МФО 322012);

2. № 12/1306 — ТОВ «Гарант-К» (м. Київ, вул. Студентська, 5-А, р/р 1467277 в Голосівській філії АБ «Брокбізнесбанк», МФО 321444);

3. № 5/1986 — ТОВ «Фоліант»-2 (м. Київ, Львівський узвіз, 12, кв.36, р/р 9467826 у Промінвестбанку України);

4. № 5/2016 — ТОВ «Забесала» (м. Київ-215, вул. Світацтва, 28-В, р/р 0467712 у київському філіалі «Укрзаїмбанк», МФО 320683);

5. № 7/2266 — виробничо-торгівельної фірми «Зодіак-ЛТД» (м. Київ, пр-т Радянської України, 3-Б, р/р 2467944 в Шевченківському відділенні ПІБ, МФО 322216);

6. № 5/2006 — ПМП «Валентина» (м. Київ, пров. Половоя, 8, р/р 468349 у п'ятому київському філіалі АПБ «Укрзаїмбанк», МФО 322614);

7. № 5/1990 — «ІУВ «Ефтра»» (м. Київ-33, Кудрявський узвіз, 7, р/р 3609438 «Укресімбанк», МФО 322313);

8. № 7/2276 — колективного багатопрофільного малого підприємства «Віат» (252025, м. Київ-25, вул. Велика Житомирська, 13, р/р 100070226, 100180213 в КФС «Експобанк»).

Майнові вимоги кредиторів та заяви санаторів надсилають до Арбитражного суду м. Києва протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Правління ВАТ «Каховський завод великопального домобудування» повідомляє про переписання з технічних причин позачасових акцій акціонерів та про внесення змін в порядок дивидендів. Збори відбудуться 4 березня 1998 р. о 12 годині за адресою: Київ, вул. Володимирська, 94-6.

Порядок дивидендів

- Звіт про діяльність ВАТ у 1997 р.
- Затвердження плану діяльності ВАТ на 1998 р.
- Внесення змін та доповнень до статуту ВАТ.
- Прийняття рішення про розподіл акцій.
- Створення дочірніх підприємств ВАТ та затвердження їх статутів.

Початок реєстрації: 10.00 годин.

3. Підпис розширення

3.1	Серія праці/підприємства	21392904	5348,126	22,52
3.2	Грошові активи, які мають право на підпис	9045000	2261,25	9,52
3.3	Керівництво підприємства за гроші	2850000	712,5	3,0
3.4	Керівництво підприємства за КС	4748752	1187,168	5,0
4	Продаж на конкурентних засадах	44889036	12222,259	51,48
4.1	Продаж на аукціоні	5204632	1301,158	5,48
4.1.1	На сервісній аукціоні за ПМС	5204632	1301,158	5,48
4.2	Продаж за комерційним конкурсом	33237204	8309,301	35
4.2.1	За грошові кошти	33237204	8309,301	34,996
4.4	Продаж акцій за грошові кошти	10447200	2611,8	11,0
4.4.1	Через фондову біржу	10447200	2611,8	11,0
	Разом	94975040	23743,76	100

2.3.1. Дата початку розподілу акцій на підставі умов серед праці/підприємств — з моменту реєстрації інформації про випуск акцій.

2.3.2. Дата записання розподілу акцій на підставі умов серед праці/підприємств — через 2 місяці після прийняття рішення про підписний продаж акцій.

2.3.3. Дата початку альбому продаж акцій — не раніше 30 календарних днів після опублікування інформації про випуск акцій.

2.3.4. Дата записання альбому продаж акцій — січень 1998 р.

2.4. Метод обчислення дивидендів, строки та місце виплати дивидендів:

Розмір дивидендів, метод їх обчислення, строки та місце виплати дивидендів відносяться до статуту товариства і рішення загальної збори. Місце виплати дивидендів — шляхом переказування коштів на рахунок акціонерів або в касі компанії.

2.5. Перелік попередніх виплат: раніше в обіг цінні папери не випускалися.

2.6. Фактор ризику: — недостатній платіж за спожити електричну і теплову енергію; — небажання акціонерів терміново платити за зростаючим ціні на паливе та струмівники цін на вироблені і спожиті енергію; — погіршення загального стану економіки України; — погіршення стійкості валюти.

2.7. Відомості про торговця цінними паперами: послугами торговця цінними паперами компанія не користується.

Правління ВАТ «Фармак» повідомляє про проведення 19 лютого 1998 р. загальної збори акціонерів.

Порядок денний

- Звіт правління про підсумки діяльності товариства за 1997 фінансовий рік і перспективи розвитку у 1998 році.
- Звіт ревізійної комісії.
- Розподіл прибутку і затвердження кошторису витрат на 1998 рік.
- Про внесення змін і доповнень до статуту товариства.
- Про п'яту емісію акцій ВАТ «Фармак».
- Рішення.

Початок зборів о 14 год 30 хвилин, реєстрація акціонерів з 8 год 30 хвилин.

Всі в собі мають документи, що засвідчують особу. Місце проведення: м. Київ, вул. Фрунзе, 74(в актовому залі), контактний телефон: 417-95-25.

Арбитражний суд Кіровоградської області (316024, Кіровоград, вул. Луначарського, 29) за позовом акціонерного товариства «Україна» порушив справу.

№ 1212/8 про визнання банкрутом товариства з обмеженою відповідальністю «Росен», яке розташоване за адресою: 316026, Кіровоград, вул. Карла Маркса, 50, кін. 283, розрахунковий рахунок 4467563 у дирекції АК АПБ «Україна» по Кіровоградській області, МФО 323011.

№ 1272/8 про визнання банкрутом фірми «Неродити» у формі господарської товариства з обмеженою відповідальністю, яка розташована за адресою: 316050, Кіровоград, вул. Андріївська, 22, розрахунковий рахунок 467741 у Кіровоградському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 323232.

Претензії кредиторів та можливих санаторів приймають протягом місяця з моменту публікації оголошення.

Арбитражний суд Донецької області (340105, Донецьк, 6 Пупкіна, 3-4) возбудило дело № 11/4-26 о банкротстве Производственно-коммерческой фирмы «ВА-ГМС» (Дружковка, ул. Ломоносова, 1-а, р/р 468616, МФО 334679 в Дружковском отделении «Укрспибанк»).

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Вітальїя реклама — 441-89-34, 441-89-44. Тел./факс. 449-85-62.

«Який Маркіян, таке і літо».

18 січня — переддень Богоявлення, голодна кутя, голодний свят-вечір. Готують третю, останню, кутю різдвяно-новорічного свята. Називається вона голодною тому, що з цієї години аж до наступного дня, доки не освітять воду в річці, люди годять, тобто не їли. Це вже останній день коздовка.

19 січня — Богоявлення, Водохрещі, Водохреще, Йордана. Це третє і завершальне з великих свят різдвяно-новорічного циклу. З ним пов'язують хрещення на Йордані Христа. Посвячену на Водохреще воду зливали вважали ліками від багатьох недуг.

20 січня — Івана Предтечи, Хрестителю. У

цей день виносили з хати хліб і сіль, що лежали на постої, над багаторі куті, і розмащали на шматочки, голубили тварин.

21 січня — Опазаса, Піа-папа, Різдвяний день. Цей день ще називали «вирядженням», або «протинанням», свят. Певистістю зазначають свято.

23 січня — Маркіна. Це його називали «Грицем-літозависачем».

Прийкмети січня:

Дзвінко галки кричати — на відлугу.

Раннього морозного вечора дружно розспівачилися — на відлугу.

Діє шумить без вітру — буде хуртовина.

Якщо ввечір сьвіська птиця виласкається в курник — мороз полігавіть.

Якщо дітини високо летять проти вітру ворони — за добу діти буде вмерти з новонакиданим снігом.

Тест

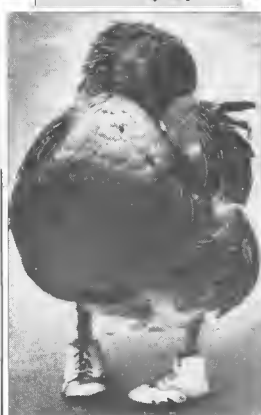
«Котра година?»

«Зарастує!» — кажете ви й простягаєте руку. А як полаяють руку вам? Якщо допозволяють — людини це як приховувати. Щара й відкрити натура поадає руку дозволити догори. Більшість людей — «середина на половинку»: де в чому відкрити, де в чому стримати. Вони завжди подають дозволити ребором.

Обмінюючись рукоштовним, зверніть увагу на годин-

ник свого знайомого. Механічний годинник з арабськими цифрами на циферблаті може свідчити, що перед вами консерватор. Якщо годинник має покажчик дати — будьте насторожі: не виключено, що їх власник вже виконав такі вимоги для себе будь-яку ситуацію. Слабохарактерні, нерішучі люди полюбляють годинники з латунними стрілками. Коли ж людина не носить годинника взагалі — вона молода думкою, ентузіаст і романтик, котру це багато чому навчить життя.

Фото з архіву

Нарешті карає!

А то все босяк, босяк...

Це цікаво

Будемо здорові! З допомогою АВМ-1

Створений лікарем Новосоловним вакуумно-масажний апарат АВМ-1, аналогом якого немає в світі, викликає гострі бронхіти за 3-4 сеанси. Напити у неможливо.

З допомогою апарата можна комплексно впливати на організм людини через сегменти спинного мозку та на відповідні зони шкіри. У комплексі — вакуумно-гомокваліфікаційний масаж, біологічно активна вода І. Варнацького, дозований ковзний масаж, сорбент «Мікотон» Л. Горового та об'ємний пневмомасаж І. Гаршинова. Апаратом успішно лікуються до 80 хвороб: репанти, соціоліон, ралікуліт... За один сеанс він опрацює 50-70 тисяч активних точок (головна терапія діє лише на 8-10). З допомогою апарата травми загоюються набагато швидше.

Секрет у тому, що всім відомі алікатори Кузнецова, якімо вправлені в гумову чашечку (все це разом дотепно називається «кактус»), в десятки разів підвищують дію антибіотиків, а в поєднанні з ними — і ефект лікування.

Олена НОВИК.

Київ.

Чим живе людина,

або Чи можна назвати наше життя привабливим туристичним маршрутом?

У романі «Ракошкий корупс» Олександр Солженицін подає образ Ефрема, грубуватого парубка, який ще лікарняні платили і запити всіх чим він хитіє? «Пойтрам» — відповів один. «Дію та наложити» — каже інший. Багато відповіли так: «Платити і кваліфікацією». Але парубок не заспокоюється. «Батьківщиною», — ще одна думка. «Вдома все-таки легше. Ефрема жале те саме запитують однією функцією, що якраз саме курку хатку. «Хіба в цьому може бути якийсь сумнів», — відповіли той без затримки. — Люди живуть ідеологією та суспільними інтересами.

І це все? Що ж тоді є сенсом життя? Для чого, чому ми живемо? Ефрема у романі О. Солжениціна допався, що одні живуть просто так день за днем, інші ж постійно про щось думають. Одні

З листа

вболівали за Батьківщиною, інші понад усе ставили їку і налож, ще інші — ідеологію. Та хіба може це все бути справжньою метою життя, якщо смерть у «ракошкому корупс» є постійним супутником.

Приймаючись до слів Ісуса Христа, який говорить: «Я — дорога, і життя, і хліб». Чим Він має останню відповідь на питання про смисл життя. Хіба ми не шукаємо найкращої дороги, єдиного шляху, який дає сенс нашому життю? Хіба не прагнемо пізнати істину, яка має бути зрозумілою, що показує нам дорогу в нашому житті? Ісус не хоче мамоміти подати нам у руки карту подорожей з якимось привабливим туристичним маршрутом. Він не хоче дати нам якусь ражову мудрість. Він пропонує нам Себе Самого: «Прийди до Мене, усі стражди та обтяжені — і Я вас заспокою!»

Якщо ви бажали більше дізнатися про Бога, пишть нам. Усім, хто бажав, безплатно відшлю книгу В. Філіппа Келлера «Пастір добрий». Наша місія має можливість проводити заочні біблійні навчання за програмою «Еммаус».

Володимир КАЧМАРНИЙ,

керівник місії «Пастір живий».

Трускавець.

Львівської області.

Запитання по суті

конанням релігійних обрядів чи іншою канонічною діяльністю лише в тих релігійних організаціях, за запрошенням яких прибули і за офіційним погодженням з державними органами, який здійснює реєстрацію статуту відповідної релігійної організації.

Іноді іноземці прибувають в Україну на запрошення МОЗ, Міністерства, Міноритів як громадські діячі, а потім раптом змінюють статус свого перебування. Проволодіння з далекої Африки, що постійно виступає на одному з приватних каналів українського телебачення, запросили туди як журналіста. На телебаченні проповідує без погодження з Держкомінформі і таке трапляється досить часто.

За логікою, за силою дії проповіді Святого писання наші священники глибше і сприйнятливіше для українського народу.

Відповідно до української телебачення чомусь не організує їх виступи.

Напишіть нам і я

І мала Галка молоко вношала. Це я продавала.

Бабуся казала, що Галка — то відьма, і що вона відбратила майже все молоко у сусідських корів.

Я не знаю, чи в Україні голодний відьмак. Але те, що він існує, що саме він україну трудовою заможністю в населення, що саме він, роками й місяцями не віддаючи зарплату платі і пенсії, відбрав у людей і хліб, і молоко, — безперечний факт.

Як не пригадати ці слова сільської Галки: «Вули б роги та хвіст...»

Микола ПАНОВСЬКИЙ.

Верхній Рогачик

Херсонської області.

Чи в нас немає своїх проповідників?

Дедалі частіше транслюють по радіо і телебаченню передачі на релігійні теми. Це добре, але чому проповідники — іноземці? Чи в нас своїх немає?

Ю. Фарбото.

Дорожечка

Заїничинського району

Тернопільської області.

Релігійні організації мають право запросити іноземного проповідника, повідомити нам у Держкомінформі України у справлях релігій. Законом України «Про свободу совісті та релігійні організації» передбачено, що «священнослужителі, релігійні проповідники, наставники, інші представники зарубіжних організацій, які є іноземними громадянами і тимчасово перебувають в Україні, можуть займатися проповіданням релігійних вчень, ви-

Були б роги та хвіст...

Було це залогою до Жовтневого перевороту. На одній з вулиць села Верхній Рогачик поруч з об'єктом моєї бабусі хліба собі самотня жіночка. В літній одязі, з вулиці Галкою, ішла вона в господарстві зорного kota й корівнику.

Якось моя бабуся запитала Галку, звідси у хорови молоко, коли краді шукає робити сир.

Не це Галка відповіла:

«Е, Лизанто, мої корівники аби роги та хвіст, а молоко буде».

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19,

аул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДІЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54;

відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.

✉ E-mail: sekret@golos.rel.com

Увага! За достовірності інформації у редакції

Головний редактор несе відповідальність за надану інформацію.

Редакція не закликає підписувати авторів публікацій.

Увага! За точності виконання друку відповідальність несе автор.

У редакції не повертають.

У редакції не повертають.

У редакції не повертають.

Свідчення про реєстрацію періодичного друкованого видання —

КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень

(крім неділі та понеділка)

українською і російською мовами. Індекс 60955.

Тираж 254433.

Комбінат друку видавництва «Преса України».

252047, Київ-47, проспект Перемоги, 58.

Зам. 031009.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0